

การรับรู้การให้บริการวิชาการสู่สาธารณะของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา

แพรวพรรณ ถาวรสกุลรัตน์

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

เมษายน 2560

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาและความช่วยเหลือแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่งจาก ดร.ชนิสรา แก้วสวรรค์ คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.อิสระ สุวรรณบล และ ดร.นุจรี ภาคาศัตย์ กรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ที่ได้กรุณาแนะนำให้คำปรึกษาด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาในการดำเนินงานทำให้ผู้วิจัยได้รับทราบแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์ในการทำการวิจัยเป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ ดร.มัลลิกา จันตะบุตร ผู้จัดการวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลรวมทั้งสาธารณชนที่กรุณาตอบแบบสอบถาม ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาคุณแด่บิดา มารดา คุณครูบาอาจารย์ และครอบครัว ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

แพรวพรรณ ถาวรสุกฤษณ์

57710362: สาขาวิชา: การจัดการสาธารณะ; บธ.ม. (การจัดการสาธารณะ)

คำสำคัญ: การรับรู้ของสาธารณชน/ การบริการวิชาการ/ วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา

แพรวพรรณ ถาวรสกุลรัตน์: การรับรู้ของสาธารณชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา (PUBLIC PERCEPTION ON ACADEMIC SERVICE ROLE OF AKSORN PATTAYA TECHNOLOGICAL COLLEGE).

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: ชนิศรา แก้วสวรรค์, ปร.ศ. 86 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ของสาธารณชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพในชุมชน ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ สาธารณชนชุมชนบริเวณใกล้เคียงวิทยาลัยจำนวน 521 คน เครื่องมือที่ใช้ศึกษาคูณลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่าวิกฤติ (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับการเรียนรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น และด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน

2. เปรียบเทียบ ระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพในชุมชน ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) โดยเพศหญิงจะมีระดับการรับรู้มากกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าเพศที่ต่างกันจะมีระดับการรับรู้ของสาธารณชนด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้นและด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน พบว่าไม่แตกต่างกัน

57710362: MAJOR: PUBLIC MANAGEMENT; M.B.A. (PUBLIC MANAGEMENT)

KEYWORDS: PUBLIC PERCEPTION/ ACADEMIC SERVICE/

AKSORN PATTAYA TECHNOLOGICAL COLLEGE

PREAWPAN THAWORNSAKULRAT: PUBLIC PERCEPTION ON ACADEMIC SERVICE ROLE OF AKSORN PATTAYA TECHNOLOGICAL COLLEGE.

ADVISORS: CHANISARA KAEOSAWAN, PH.D., 86 P. 2016.

This research attempts to study level of public perception contributing to academic service role of Aksorn Pattaya Technological College classifying by gender, age, education, income, status in the community, and length of stay in community. The subject were 512 residents residing near the college. Five-rating-scale questionnaires were applied to study whilst the statistics included average, standard deviation, t-test, and One-Way ANOVA.

The findings reveal that:

1. Learning levels of public toward academic service of Aksorn Pattaya Technological College in overall and in each aspect were at moderate level. It could arrange from the greatest to the least as follows: knowledge publication and technology implementation in the community, short-course training, and knowledge resources to develop community.

2. When comparing levels of public perception of community toward academic service of Aksorn Pattaya Technological College classifying by gender, age, education, income, status in the community, and length of stay in community, it was found that there were different at statistically significant level of 0.05 in overall. In fact, females gained higher level of perception than males. When considering in each aspect, it was found that different gender were different in public perception level on short-course training, knowledge publication and technology implementation in the community at statistically significant level ($p < .05$) whilst there were not different in knowledge resources to develop community.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ฅ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานของงานวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน	17
แนวคิดเกี่ยวกับการบริการวิชาการของวิทยาลัย	21
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	33
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
การวิเคราะห์ข้อมูล	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย	39
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
สรุปผลการวิจัย.....	64
อภิปรายผลการวิจัย.....	66
ข้อเสนอแนะ.....	69
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก	72
ภาคผนวก ก	73
ภาคผนวก ข	80
ประวัติย่อของผู้วิจัย	86

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3-1 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง	33
3-2 ประมวลค่ากลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน.....	36
4-1 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	40
4-2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ.....	40
4-3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา	41
4-4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้.....	41
4-5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพในชุมชน.....	42
4-6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน	42
4-7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ การรับรู้ของสาธารณชน ในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยาโดยรวมและ รายด้าน.....	43
4-8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับระดับการรับรู้ของสาธารณชน ในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา ด้านการเป็น แหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน.....	44
4-9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับระดับการรับรู้ของสาธารณชน ในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา ด้านการอบรม หลักสูตรระยะสั้น.....	45
4-10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับระดับการรับรู้ของสาธารณชน ในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา ด้านการ เผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน	46
4-11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อ การบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยาจำแนกตามเพศ	48
4-12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา จำแนกตามอายุ	49
4-13 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการ พัฒนาชุมชน เป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ.....	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-14 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น เป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ	50
4-15 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำ เทคโนโลยีสู่ชุมชนเป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ	51
4-16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา จำแนกตามระดับการศึกษา	52
4-17 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการ พัฒนาชุมชน เป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา	53
4-18 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น เป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา.....	53
4-19 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการเผยแพร่ความรู้และ นำเทคโนโลยีสู่ชุมชนเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา.....	54
4-20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา จำแนกตามรายได้	55
4-21 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการ พัฒนาชุมชน เป็นรายคู่ จำแนกตามรายได้.....	56
4-22 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น เป็นรายคู่ จำแนกตามรายได้	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-23 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำ เทคโนโลยีสู่ชุมชน เป็นรายคู่ จำแนกตามรายได้.....	57
4-24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา จำแนกตามสถานภาพในชุมชน	58
4-25 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการ พัฒนาชุมชน เป็นรายคู่ จำแนกตามสถานภาพในชุมชน	59
4-26 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น เป็นรายคู่ จำแนกตามสถานภาพในชุมชน	59
4-27 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำ เทคโนโลยีสู่ชุมชนเป็นรายคู่ จำแนกตามสถานภาพในชุมชน	60
4-28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยใน ชุมชน	61
4-29 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการ พัฒนาชุมชน เป็นรายคู่ จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน	62
4-30 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น เป็นรายคู่ จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน	62
4-31 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำ เทคโนโลยีสู่ชุมชนเป็นรายคู่ จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน	63

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2-1 กระบวนการรับรู้.....	13
2-2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้.....	15

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศเพราะการพัฒนาประเทศต้องอาศัยคนเป็นสำคัญแล้วกำลังคนจะมีประสิทธิภาพเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา ดังในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) มีการดำเนินการต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) และ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ได้มุ่งให้ “คน” เป็นศูนย์กลางการพัฒนาในทุกมิติอย่างเป็นองค์รวมและให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านตัวคนและสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน ดังนั้นจึงถือได้ว่าการศึกษาคือหัวใจสำคัญของการพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถมีเจตคติที่ดีมีประสิทธิภาพและปฏิบัติตนให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและเป็นแรงผลักดันในการพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืนตลอดไป

ปัจจุบันสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาด้วยอิทธิพลสังคมข่าวสารที่ได้มีบทบาทต่อชีวิตความเป็นอยู่ของสังคมไทย ส่งผลให้ปัญหาต่าง ๆ ของชาติมีความซับซ้อนมากขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐและเอกชนจะต้องปรับแนวทางการทำงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ด้วยการร่วมกันสร้างความเป็นเอกภาพและความสามัคคี เพื่อให้งานต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันก็ต้องปรับเปลี่ยนระบบการทำงานโดยเน้นให้ความสำคัญกับการบริการประชาชน (ปัญญา ฉายะจินดาดาววงศ์ และรัชณี ภูตระกูล, 2551)

สถาบันการศึกษาคือเป็นหน่วยงานของภาครัฐหรือในกำกับของรัฐมีหน้าที่หลักคือการให้บริการประชาชนในด้านต่าง ๆ จำเป็นต้องปรับบทบาทการทำงานไปด้วยรวมถึงวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทย ได้ตระหนักในการบริการวิชาการแก่สาธารณชน สังคมและประเทศชาติในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดและเชี่ยวชาญ คือด้านการฝึกอาชีพเพราะเป็นสถาบันการศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษา มีศักยภาพที่จะเป็นอ้างอิงทางวิชาการ ทำงานเพื่อสนองความต้องการของสังคม ชุมชน สร้างสรรค์และพัฒนาความรู้ ซึ่งแนะแนวทางที่ถูกต้องมาผสมผสานกับประสบการณ์ทางการประกอบอาชีพอย่างยั่งยืน ตลอดจนความเข้มแข็งของชุมชนประเทศชาติและนานาชาติรวมถึงการบริการวิชาการที่มีค่าตอบแทนและวิชาการแบบให้เปล่า

(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2549)

ดังนั้นการบริการวิชาการแก่ชุมชนจึงจำเป็นต้องดำเนินงานอย่างมีคุณภาพเพราะการบริการวิชาการเป็นกระบวนการนำความรู้จากหน่วยงานต่าง ๆ เข้าสู่สังคม ชุมชน ความต้องการของสังคม ชุมชนในขณะเดียวกันก็รับสภาพปัญหาหรือความต้องการของสังคม ชุมชนเข้ามาเพื่อเป็นประเด็นการศึกษาต่อไป ซึ่งจะเกิดเป็นวงจรที่หมุนเวียนในลักษณะนี้อย่างต่อเนื่องการบริการวิชาการทางด้านวิชาชีพจะเกิดผลดีมาก ถ้าวิทยาลัยได้ใกล้ชิดกับคนในชุมชนซึ่งเป็นชุมกำลังในการปฏิบัติการ ให้คนในชุมชนในการปฏิบัติการ ให้คนในชุมชนได้รับรู้ถึงการพัฒนาศักยภาพทางการประกอบอาชีพ พัฒนาความแม่นยำถูกต้อง พัฒนาเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงเสมอ การที่วิทยาลัยมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะได้รู้ความต้องการของคนในสังคม ชุมชนเพื่อตอบสนองได้อย่างถูกต้อง ทำให้ลดช่องว่างระหว่างคนในชุมชนและวิทยาลัย ซึ่งต่างฝ่ายต่างได้รับประโยชน์ร่วมกัน วิทยาลัยเป็นหน่วยงานที่สังคมคาดหวังเชื่อถือและศรัทธาเป็นแหล่งให้ความรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่น เป็นผู้นำทางวิชาการในชุมชน เมื่อประชาชนมีปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือ มักจะขอความช่วยเหลือจากวิทยาลัยเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สูงขึ้นสามารถตอบรับแผนพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ มิติของประเทศ (วิจิตร ศรีสะอาด, 2537)

วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา เป็นสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนในระดับอาชีวศึกษา ปวช.และ ปวส.ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาการบัญชี การตลาด การจัดการ โลจิสติกส์ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรม เปิดทำการเรียนการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 สังกัดศูนย์ส่งเสริมการศึกษาเอกชน (ศอช.) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) กระทรวงศึกษาธิการ มุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพให้ได้มาตรฐานและส่งเสริมการศึกษาในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและสังคม ตามเอกลักษณ์ของวิทยาลัยฯ “สถาบันเพื่อการพัฒนาวิชาชีพในอนาคต” โดยกำหนดแนวนโยบายการบริหารจัดการของวิทยาลัยซึ่งเป็นภารกิจหลักในการให้บริการสังคม ชุมชน แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น และด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน

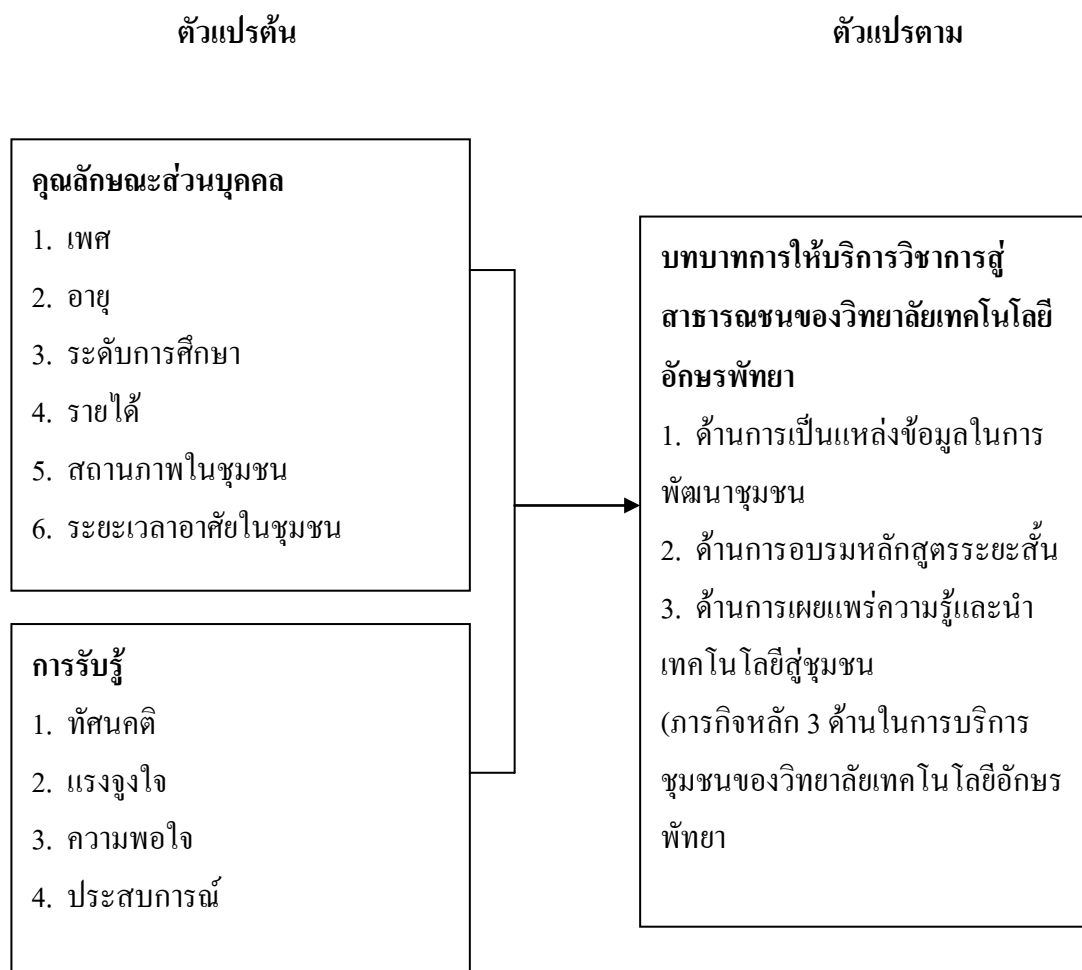
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ของสาธารณชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา

สมมติฐานของงานวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศของประชาชนในชุมชนที่แตกต่างกันมีการรับรู้การให้บริการวิชาการที่แตกต่างกัน
2. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุของประชาชนในชุมชนที่แตกต่างกันมีการรับรู้การให้บริการวิชาการที่แตกต่างกัน
3. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาของประชาชนในชุมชนที่แตกต่างกันมีการรับรู้การให้บริการวิชาการที่แตกต่างกัน
4. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ของประชาชนในชุมชนที่แตกต่างกันมีการรับรู้การให้บริการวิชาการที่แตกต่างกัน
5. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพในชุมชนของประชาชนในชุมชนที่แตกต่างกันมีการรับรู้การให้บริการวิชาการที่แตกต่างกัน
6. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาอาศัยในชุมชนของประชาชนในชุมชนที่แตกต่างกันมีการรับรู้การให้บริการวิชาการที่แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

สามารถนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการให้บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยาให้สอดคล้องกับความต้องการของสาธารณชนในชุมชนต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งจะศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้การบริการวิชาการแก่สาธารณชนของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ปีการศึกษา 2559 มีช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล ช่วงระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2559-มกราคม พ.ศ. 2560

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณชุมชนเทพประสิทธิ์ ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นพื้นที่ที่วิทยาลัยได้มีการให้บริการวิชาการในหลากหลายด้าน อีกทั้งยังเป็นพื้นที่หนึ่งที่อยู่ในเขตการให้บริการวิชาการตาม โครงการการบริการวิชาการสู่ชุมชนของวิทยาลัยอีกด้วย จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรเมืองพัทยาทั้งสิ้น 26,339 คน (ฝ่ายทะเบียนและบัตรประชาชนสำนักปลัดเมืองพัทยา, 2559)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) จากตารางประมาณค่ากลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970, p. 108) ได้กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนในเขตชุมชนเมืองพัทยา 521 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

คุณลักษณะส่วนบุคคลของสาธารณชนในเขตเมืองพัทยา ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพในชุมชน ระยะเวลาอาศัยในชุมชน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้บทบาทการบริการวิชาการให้กับสาธารณชนของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยาประกอบด้วย

2.2.1 ปัจจัยที่เกิดจากการรับรู้ ประกอบด้วย ทศนคติ แรงจูงใจ ความพอใจ และ ประสิทธิภาพ

2.2.2 ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน

2.2.3 ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น

2.2.4 ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การรับรู้ของสาธารณชน หมายถึง ระดับความเข้าใจ ของคนในชุมชนเกี่ยวกับการให้บริการวิชาของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา

การบริการวิชาการ หมายถึง กิจกรรมเชิงวิชาการที่จัดบริการให้แก่คนในชุมชนของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยาใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน

ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน

ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน หมายถึง ให้วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา เป็นศูนย์ข้อมูลต่าง ๆ ที่จะนำมาประยุกต์ใช้แก้ปัญหาของชุมชนได้และรวมถึงการส่งเสริมให้ชุมชน เกิดกระบวนการแบบมีส่วนร่วมในการแสวงหาทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับชุมชน

ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น หมายถึง ให้วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา จัดหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น หรือการอบรมเทคนิคต่าง ๆ ทางวิชาการ ตลอดจนจัดทำคู่มือ ในการประกอบอาชีพ

ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน หมายถึง ให้วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้หรือวิทยาการใหม่ ๆ ที่เหมาะสมกับสภาพชุมชนเพื่อนำไปปรับใช้ พัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกันของคนในชุมชน ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพในชุมชน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การรับรู้การให้บริการวิชาการสู่สาธารณชนของวิทยาลัยเทคโนโลยี อักษรพัทยา ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้
2. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริการวิชาการของวิทยาลัยงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

ทฤษฎีการรับรู้ (Perception theory) การรับรู้เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของบุคคล เพราะการตอบสนองพฤติกรรมใด ๆ จะขึ้นอยู่กับรับรู้จากสภาพแวดล้อมของตนและ ความสามารถในการแปลความหมายของสภาพนั้น ๆ ดังนั้นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ จึงขึ้นอยู่กับปัจจัยการรับรู้และสิ่งเร้าที่มีประสิทธิภาพซึ่งปัจจัยการรับรู้ ประกอบด้วย ประสาทสัมผัส และ ปัจจัยทางจิตคือ ความรู้เดิม ความต้องการ และเจตคติ เป็นต้น การรับรู้จะประกอบด้วยกระบวนการ สามด้าน คือ การรับสัมผัส การแปลความหมายและอารมณ์ การรับรู้เป็นผลเนื่องมาจากการที่มนุษย์ ใช้อวัยวะรับสัมผัส (Sensory motor) ซึ่งเรียกว่า เครื่องรับ (Sensory) ทั้ง 5 ชนิด คือ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง จากการวิจัยมีการค้นพบว่า การรับรู้ของคนเกิดจากการเห็นร้อยละ 75 จากการ ได้ยิน ร้อยละ 13 การสัมผัสร้อยละ 6 กลิ่นร้อยละ 3 และรสร้อยละ 3 การรับรู้จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับสิ่งที่มีอิทธิพล หรือปัจจัยในการรับรู้ ได้แก่ ลักษณะของผู้รับรู้ ลักษณะของสิ่งเร้า การที่ มนุษย์จะรับรู้และสามารถพัฒนาจนเป็นการเรียนรู้ได้ดีหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ ต่าง ๆ ดังนี้

1. สถิติปัญญา ผู้มีสติปัญญาสูงกว่า ย่อมรับรู้ได้ดีกว่าผู้มีสติปัญญาดำกว่า
2. การสังเกตและพิจารณา ขึ้นอยู่กับความชำนาญ และความสนใจต่อสิ่งเร้า
3. คุณภาพของจิตในขณะนั้น ถ้ามีความเหนื่อยอ่อน เครียด หรืออารมณ์ขุ่นมัว อาจทำให้

แปลความหมายของสิ่งเร้าที่สัมผัสได้ไม่ดี แต่ในทางตรงกันข้าม หากสภาพจิตใจผ่อนคลาย ปลอด ไปร่ง ก็จะทำให้การรับรู้และการเรียนรู้เป็นไปด้วยดี และเป็นระบบ

การจัดระบบการรับรู้

มนุษย์เมื่อพบสิ่งเร้าไม่ได้รับรู้ตามที่สิ่งเร้าปรากฏแต่นำมาจัดระบบตามหลักดังนี้

1. หลักแห่งความคล้ายคลึง (Principle of similarity) สิ่งเร้าใดที่มีความคล้ายกันจะรับรู้ว่าเป็นพวกเดียวกัน
2. หลักแห่งความใกล้ชิด (Principle of proximity) สิ่งเร้าที่มีความใกล้กันจะรับรู้ว่าเป็นพวกเดียวกัน
3. หลักแห่งความสมบูรณ์ (Principle of closure) เป็นการรับรู้สิ่งที่ไม่สมบูรณ์ให้สมบูรณ์ขึ้น ความคงที่ของการรับรู้ (Perceptual constancy) ความคงที่ในการรับรู้มี 3 ประการ ได้แก่
 - 3.1 การคงที่ของขนาด
 - 3.2 การคงที่ของรูปแบบ รูปทรง
 - 3.3 การคงที่ของสีและแสงสว่าง
 การรับรู้ที่ผิดพลาด แม้ว่ามนุษย์มีอวัยวะรับสัมผัสถึง 5 ประเภทแต่มนุษย์ก็ยังรับรู้ผิดพลาดได้ เช่น ภาพลวงตา การรับฟังความบอกเล่าทำให้เรื่องบิดเบือนไป การมีประสบการณ์และค่านิยมที่แตกต่างกัน ดังนั้นการรับรู้ถ้าจะให้ถูกต้องจะต้องรับรู้โดยผ่านประสาทสัมผัสหลายทางผ่านกระบวนการคิดไตร่ตรองให้มากขึ้น

หลักการรับรู้สำหรับการศึกษา

1. การรับรู้จะพัฒนาตามวัยและความสามารถที่จะรับรู้สิ่งภายนอกอย่างถูกต้องและเหมาะสม
2. การรับรู้โดยการเห็นจะก่อให้เกิดความเข้าใจดีกว่า การได้ยินและประสาทสัมผัสอื่น ๆ ดังนั้นการเรียนรู้โดยผ่านประสาทสัมผัสได้มากจะก่อให้เกิดความเข้าใจที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
3. ลักษณะและวิธีการรับรู้ของแต่ละคน จะแตกต่างกันตามพื้นฐานของบุคลิกภาพและจะแสดงออกตามที่ได้รับรู้และทรงสนะของเขา
4. การเข้าใจผู้เรียนทั้งในด้านคุณลักษณะและสภาพแวดล้อมจะเป็นผลดีต่อการจัดการเรียนการสอน

ความหมายของการรับรู้

การรับรู้ หมายถึง กระบวนการเลือก การรวบรวมและการตีความสิ่งเร้าและสภาพแวดล้อมของสิ่งเร้าให้เป็นภาพรวมที่สามารถเข้ากันได้ (Assael, 1998) หรือการคัดเลือกรวบรวมและตีความสิ่งเร้าให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม (Schiffman & Kanuk, 1987) ในขณะที่ Fill (1995) กล่าวว่า การรับรู้เป็นวิธีการที่แต่ละบุคคลมองและทำความเข้าใจต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัวซึ่งแตกต่างกันไปแต่ละบุคคล ดังนั้นแม้ว่าบุคคลจะเจอกับสิ่งเร้าเดียวกันแต่การรับรู้ของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันไป ซึ่งมีสาเหตุมาจากปัจจัยหลาย ๆ ด้าน การรับรู้ มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน คือ "Percipere" ซึ่ง Per หมายถึงผ่าน (Through) และ Cipere หมายถึง การนำ (To take) ถือเป็น

กระบวนการทางจิตวิทยาพื้นฐานของบุคคลที่สำคัญ เพราะถ้าปราศจากการรับรู้แล้วจะไม่สามารถมีความจำหรือการเรียนรู้ได้ ดังนั้นการรับรู้จึงเป็นวิธีการที่บุคคลมองโลกที่อยู่รอบ ๆ ตัวของบุคคลจะนั้นบุคคล 2 คน อาจมีความคิดต่อตัวกระตุ้นอย่างเดียวกันภายใต้เงื่อนไขเดียวกัน แต่บุคคลทั้ง 2 อาจมีวิธีการยอมรับถึงตัวกระตุ้น (Recognize) การเลือกสรร (Select) การประมวล (Organize) และการตีความ (Interpret) เกี่ยวกับตัวกระตุ้นดังกล่าวไม่เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดแต่ละคนมีการเลือกประมวลและตีความหมายเกี่ยวกับตัวกระตุ้นออกมาให้ความหมายและได้ภาพของโลกรที่มีเนื้อหา

Kast and Rosenzweig (1985) กล่าวว่า การรับรู้เป็นการแปลความหมายของสิ่งเร้าและการตอบสนองของร่างกายของคนต่อสิ่งเร้า จะแตกต่างกันในแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมและทำให้บุคคลจะมีพฤติกรรมแตกต่าง แต่ละบุคคลจะเลือกรับรู้เฉพาะข้อมูลที่ตรงกับความต้องการและความพอใจ อย่างไรก็ตามยังขึ้นกับพื้นฐานของกระบวนการของแต่ละบุคคลแต่ละคนเกี่ยวกับความต้องการ ค่านิยม การคาดหวังและปัจจัยอื่น ๆ นอกจากนี้ การรับรู้ยังสามารถอธิบายได้ง่าย ๆ คือ “กระบวนการการตีความผ่านประสาทสัมผัสใด ๆ โดยตรง” ซึ่งจากความหมายนี้คำที่จะสื่อความหมายเกี่ยวกับการรับรู้ การสัมผัสรับรู้ อันเป็นการที่เกิดจากการรับรู้ความรู้สึกเข้ามาทางประสาทสัมผัสเกิดเป็นความเข้าใจหรือความรู้สึกภายในของบุคคล ดังนั้นกล่าวอีกอย่างคือ การรับรู้หมายถึง “การตีความหมายจิตใจของบุคคลที่จะทำให้เกิดการ ‘ได้รู้’ ได้เข้าใจ”

ดังนั้น การรับรู้ทุกครั้งที่เกิดขึ้นจะต้องมีบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ เพื่อทำการตีความบางสิ่งบางอย่าง หรือเหตุการณ์ หรือความสัมพันธ์ในฐานะเป็นสิ่งที่สัมผัสอะไรก็ตามที่เกี่ยวข้อง ในฐานะเป็นสิ่งที่สัมผัส โดยการผ่านประสาทสัมผัส มนุษย์ทุกคนรู้ทุกสิ่งในโลกโดยผ่านเข้ามาทางประสาทสัมผัส

จากความหมายของการรับรู้ที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า การรับรู้หมายถึงกระบวนการทางความคิด และจิตใจของมนุษย์ที่แสดงออกมาถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกนึกคิดที่มีผลมาจากกระบวนการรับรู้และการตีความสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่สัมผัส ด้วยความแตกต่างกันทางด้านปัจจัยส่วนบุคคลและประสบการณ์ที่ผ่านมา คนแต่ละคนจึงมีการรับรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งการรับรู้จะส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกมาต่อการรับรู้ในสิ่งนั้น ๆ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้มี 2 ประเภท คือ

1. อิทธิพลที่มาจากภายนอก ได้แก่ ความเข้มและขนาดของสิ่งเร้า (Intensively and size) การกระทำซ้ำ ๆ (Repetition) สิ่งตรงกันข้าม (Contrast) การเคลื่อนไหว (Movement)
2. อิทธิพลที่มาจากภายใน ได้แก่ แรงจูงใจ (Motive) การคาดหวัง (Expectancy)

ความสนใจ อารมณ์ความคิดและจินตนาการ ความรู้สึกต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ประการแรกลักษณะของผู้รับกับประการที่สองลักษณะของสิ่งเร้า ดังนี้

ปัจจัยการรับรู้มี 2 ประเภทคือ

1. ลักษณะของผู้รับรู้ลักษณะของผู้รับรู้ พิจารณาจากการที่บุคคลจะเลือกรับรู้สิ่งใดก่อนหรือหลังมากหรือน้อยอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้รับรู้ด้วยเป็นสำคัญประการหนึ่ง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้รับรู้สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ด้าน คือ ด้านกายภาพกับด้านจิตวิทยา

1.1 ด้านกายภาพ หมายถึง อวัยวะสัมผัส เช่น หู ตา จมูกและอวัยวะสัมผัสอื่น ๆ ปกติหรือไม่ มีความรู้สึกสัมผัสสมบูรณ์เพียงใด ความสมบูรณ์ของอวัยวะสัมผัส จะทำให้รับรู้ได้ดี การรับรู้บางอย่างเกิดจากอวัยวะสัมผัส 2 ชนิด ทำงานร่วมกัน เช่น ลิ้นและจมูกช่วยกันรับรู้รส การรับรู้จะมีคุณภาพดีขึ้นถ้าเราได้รับสัมผัสหลายทาง เช่น เห็นภาพและได้ยินเสียงในเวลาเดียวกัน ทำให้เราแปลความหมายของสิ่งเร้าได้ถูกต้อง

1.2 ด้านจิตวิทยา ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาของคนที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้มีหลายประการ เช่น ความจำ อารมณ์ ความพร้อม สติปัญญา การสังเกตพิจารณา ความสนใจความตั้งใจ ทักษะค่านิยม วัฒนธรรม ประสบการณ์เดิม เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นผลจากการเรียนรู้เดิม และประสบการณ์เดิม

นอกจากปัจจัยสำคัญดังกล่าวแล้วยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้อีก ได้แก่ สมรรถภาพของอวัยวะสัมผัส ความสามารถของสมอง และประสาทสัมผัสที่จะได้รับเลือกจัดหมวดหมู่และตอบสนองรวมทั้งขนาดและชนิดของสิ่งเร้า ดังเช่น บุคคลจะรับรู้สิ่งเร้าได้ดีและรวดเร็ว ถ้าสิ่งเร้านั้นมีความเข้มแข็งมากขนาดของสิ่งเร้านั้นใหญ่มากและสะดวก โดยเฉพาะสิ่งเร้าใหม่ ๆ ที่เราไม่คุ้นเคย บุคคลจะใส่ใจและเกิดการรับรู้ หากพบว่าความแตกต่างกันของสิ่งเร้าเกิดขึ้น และสิ่งเร้านั้นเกิดขึ้นซ้ำ ๆ และมีการเคลื่อนไหวบุคคลจะรับรู้ต่อสิ่งเร้านั้นได้ดีและรวดเร็ว

2. ลักษณะของสิ่งเร้า

ลักษณะของสิ่งเร้านั้นพิจารณาจาก การที่บุคคลจะเลือกรับรู้สิ่งใด ก่อนหรือหลังมากหรือน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับว่าสิ่งเร้าดึงดูดความสนใจ ความตั้งใจมากน้อยเพียงใด หรือไม่ ลักษณะของสิ่งเร้าที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้มีดังนี้

2.1 สิ่งเร้าภายนอกที่ดึงดูดความสนใจและความตั้งใจ ได้แก่คุณสมบัติและคุณลักษณะของสิ่งเร้าที่จะทำให้เกิดการรับรู้ตนเอง ซึ่งถ้าสิ่งเร้ามีคุณสมบัติและคุณลักษณะที่สนองธรรมชาติในการรับรู้ของคนเราก็น่าจะทำให้มีความตั้งใจในการรับรู้ดีขึ้น

2.2 การจัดลักษณะหมวดหมู่ของวัตถุที่เป็นสิ่งเร้าเครื่องมือของกระบวนการรับรู้ ประกอบด้วยอวัยวะสำคัญคือ Sensory organs ซึ่งทำหน้าที่เก็บข่าวกระตุ้นต่าง ๆ และ Sensory centers ซึ่งทำหน้าที่รวบรวมและแปลข่าวของการกระตุ้น ดังนี้

2.2.1 Sensory organs หรือ อวัยวะสัมผัส Sensations ต่าง ๆ เช่น

2.2.1.1 Sensory organ ของตาทำหน้าที่รับแสง Visual sensation

2.2.1.2 Sensory organ ของหู ทำหน้าที่รับรู้เสียง Hearing sensation

2.2.1.3 Sensory organ ของลิ้นทำหน้าที่รับรู้รสชาติ Tastes sensation

2.2.1.4 Sensory organ ของจมูกทำหน้าที่รับรู้กลิ่น Smell sensation

2.2.1.5 Sensory organ ของผิวหนังและอวัยวะอื่น ๆ ของร่างกายซึ่งจะรับรู้ ความเจ็บปวด ร้อน เย็น ตึงแน่น ฯลฯ

2.2.2 Sensory centers ประกอบด้วย กลุ่มเซลล์บางกลุ่มในสมอง ซึ่งเป็นศูนย์การรับรู้ และทำหน้าที่แปลข่าวสารข้อมูลที่ได้รับ ซึ่งศูนย์เหล่านี้มีความสลับซับซ้อนมากแต่มีวงจรที่แน่นอนสำหรับการรับรู้และแปลเฉพาะ การทำหน้าที่รับรู้และแปรสิ่งกระตุ้นของ Sensory Centers ทำให้สามารถรับรู้

2.2.2.1 มองเห็นในที่มืด ลักษณะ สี ขนาดของวัตถุ และแยกการรับรู้ได้ว่ามีความสวยหรือไม่ สวย ไกลหรือใกล้ หรือมีความเหมือนหรือแตกต่างกัน

2.2.2.2 รับรู้ เสียงหนักเบา สามารถแยกแยะเสียงเข้าใจความหมายของคำพูด หรือภาษาต่าง ๆ ที่สื่อสารออกมาได้

2.2.2.3 รับรู้ รสชาติ เปรี้ยว หวาน ขม เค็ม สามารถแยกแยะได้ว่ารสชาติอร่อยหรือไม่อร่อย

2.2.2.4 รับรู้กลิ่นต่าง ๆ รู้จักกลิ่นเฉพาะ สามารถแยกแยะได้ว่ามีกลิ่นหอมหรือไม่หอม หรือกลิ่นอันไม่พึงประสงค์

2.2.2.5 รับรู้ความร้อนเย็น รับรู้ความเจ็บปวด หรือรับรู้การเจ็บไข้ไม่สบาย

2.2.3 องค์ประกอบของการรับรู้

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ ของบุคคลมีดังต่อไปนี้

2.2.3.1 ความตั้งใจ (Attention) คือการเอาใจใส่ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนั้นการรับรู้ จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สิ่งที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจของคนแยกได้ดังนี้

2.2.3.2 สิ่งเร้าภายนอก คุณสมบัติของสิ่งเร้าภายนอกที่ดึงดูดความตั้งใจหรือความสนใจ คือ สิ่งของที่มีขนาดใหญ่ ระดับความเข้มหรือความหนักเบาของสิ่งเร้า การกระทำซ้ำ ๆ การเคลื่อนที่หรือการเปลี่ยนระดับ การเคลื่อนย้ายไปมา การตัดกัน

2.2.4 สิ่งเร้าภายใน ได้แก่ ความสนใจ ความต้องการ หรือความคาดหวัง แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

2.2.4.1 ความสนใจชั่วขณะ (Momentary interest) ได้แก่ความสนใจเดิมที่มีอยู่ขณะนั้น ๆ เช่น นักกีฬารอฟังเสียงสัญญาณ

2.2.4.2 ความสนใจที่ติดเป็นนิสัย (Habitual interest) ได้แก่ความสนใจเดิมที่บุคคลติดเป็นนิสัยคนที่มีความพร้อมที่จะเลือกสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามความสนใจเดิมของตน

2. การเตรียมพร้อมที่จะรับ (Preparatory set) หมายถึง สภาพของจิตใจที่สงบและแน่วแน่ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพียงสิ่งเดียว การรับรู้พร้อมที่จะเกิดขึ้นได้

3. ความต้องการ หมายถึง สภาพวะจิตใจที่อยากได้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นความอยากได้ การรับรู้ที่เกิดขึ้นก็จะมีประสิทธิภาพ

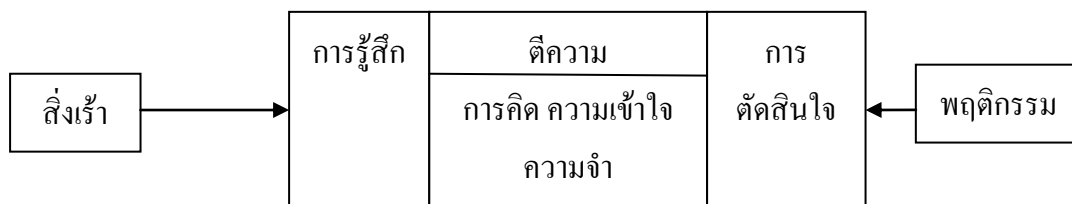
จากองค์ประกอบของการรับรู้ข้างต้น ทำให้เกิดกระบวนการรับรู้เป็นลำดับขั้นตอน ได้กล่าวไว้ว่า การรับรู้จะเกิดขึ้นได้นั้น ต้องเป็นไปตามขั้นตอนของกระบวนการดังนี้

ขั้นที่ 1 สิ่งเร้า (Stimulus) มากระทบอวัยวะสัมผัส เมื่อบุคคลได้รับสิ่งเร้าจะมีการจัดระบบเพื่อแยกแยะสิ่งเร้าที่เกิดออกมาเป็นส่วนที่สนใจ หรือมุ่งความสนใจไปยังสิ่งนั้นเป็นพิเศษ และจัดสิ่งเร้าให้รับรู้และเข้าใจมากขึ้น

ขั้นที่ 2 กระแสประสาทสัมผัสวิ่งไปยังระบบประสาทส่วนกลาง ซึ่งมีศูนย์อยู่ที่สมอง เพื่อสั่งการ ตรงนี้เกิดการรับรู้ (Perception) ซึ่งเป็นตัวกำหนดข่าวสารว่าจะยอมรับหรือไม่ยอมรับ โดยเป็นกระบวนการเลือกที่จะรับรู้ทำให้เกิดการรับรู้เด่นชัดเฉพาะสิ่งที่สนใจเท่านั้น

ขั้นที่ 3 สมองแปลความหมายออกมาเป็นความรู้ความเข้าใจ โดยอาศัย ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิม ความจำ เจตคติ ความต้องการ ปทัสถาน บุคลิกภาพ เขาวนปัญญาทำให้เกิดการตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่ง การรับรู้ (Perception)

จากขั้นตอนการรับรู้ทำให้เกิดกระบวนการของการรับรู้ (Process of perception) ซึ่งเป็นกระบวนการที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความเข้าใจ (Understand) การคิด (Thinking) การรู้สึก (Sensing) ความจำ (Memory) การเรียนรู้ (Learning) การตัดสินใจ (Decision) การแสดงพฤติกรรม (Behavior) โดยแสดงกระบวนการรับรู้ดังนี้

ภาพที่ 2-1 กระบวนการรับรู้ (กัญญา สุวรรณแสง, 2544)

จากขั้นตอนกระบวนการรับรู้ก่อให้เกิด การสัมผัสกับกระบวนการรับรู้ การรับรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้น โดยสิ่งเร้าจากภายนอกเข้ามากระทบระบบประสาทสัมผัสที่ทำหน้าที่รับความรู้สึก แล้วส่งข้อมูลการรู้สึกนั้น ไปยังสมองซึ่งประกอบด้วย การมองเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การรู้รส และการสัมผัสผิวซึ่งเป็นบทบาทของประสาทสัมผัสทั้ง 5 ของการรับรู้ ดังนี้

1. การมองเห็น เกิดโดยผ่านสายตามีสิ่งเร้า คือแสงและแสงกระตุ้นเซลล์ประสาทรับความรู้สึกในจอตา เซลล์ประสาทจะนำความรู้สึกที่ตาส่งไปยังสมองเซลล์ประสาทที่สมองจะส่งกระแสความรู้สึกกลับมาที่ประสาทการมองเห็น

2. การได้ยิน เกิดโดยผ่านทางหูเมื่อมีการสั่นสะเทือนหรือคลื่นเสียงจะเป็นตัวกระตุ้นที่อวัยวะรับรู้ทางเสียง รับกันเป็นทอด ๆ จากหูส่วนนอก หูส่วนกลาง หูชั้นในซึ่งความเหลวที่อยู่ในโพรงหูเป็นรูปหอยทากจะรับประสาทความรู้สึกแล้วถูกส่งไปยังกระแสประสาทนำความรู้สึกสู่สมอง โดยผ่านประสาทการได้ยิน

3. การได้กลิ่น เกิดจากสิ่งเร้าจำพวกสารเคมีที่ลอยอยู่ในอากาศไปกระตุ้นให้เกิดกระแสประสาทจะส่งผลต่อไปยังอวัยวะส่วนกลางอยู่ตอนหน้าของสมองบริเวณหรือเพดานจมูก กระแสประสาทจะส่งไปยังสมองส่วนหน้าซึ่งจะทำหน้าที่เกี่ยวกับกลิ่นต่อไป

4. การรู้รส เกิดจากสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดรสมีลักษณะเป็นสารเคมีไปกระตุ้นปุ่มรับรู้รสที่มีกระจายอยู่บริเวณลิ้น ที่ผิวด้านบนและข้าง ๆ ลิ้นที่มีเซลล์ประสาทรับความรู้สึกรวมกันเป็นปุ่มเล็ก ๆ รูปดอกบัวตูม ปุ่มนี้สามารถตอบสนองต่อรสพื้นฐาน 4 รส คือ รสหวาน รสเปรี้ยว รสขมและรสเค็ม

5. การสัมผัสผิว การรู้สึกที่ได้จากการสัมผัสเกิดขึ้นเพราะผลกระทำของตัวรับความรู้สึก 3 ชนิดที่ทำงานผสมผสานกัน คือ แรงกด อุณหภูมิและความเจ็บปวด การสัมผัสผิวยังมีความรู้สึกเคลื่อนไหวและการทรงตัว การที่เรารู้ว่าขณะนี้อวัยวะใดทำงานอะไร ความรู้สึกเช่นนี้เรียกว่าความรู้สึกการเคลื่อนไหว โดยมีตัวประสาทรับความรู้สึกการเคลื่อนไหวอยู่ทั่วไป ในกล้ามเนื้อและข้อต่ออวัยวะต่าง ๆ ในร่างกายทำหน้าที่ส่งข้อมูลการเคลื่อนไหวรับภาระน้ำหนัก สภาพการหดตัว

และการคลายตัวของกล้ามเนื้อไปสู่สมองทำให้สมองรับรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวได้ตลอดเวลา

องค์ประกอบของการรับรู้

1. การรับรู้ต้องเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของสิ่งเร้า ซึ่งไปกระตุ้นอวัยวะรับสัมผัสให้เกิดการทำงานขึ้นและส่งรายละเอียดไปยังประสาทสัมผัส เพื่อส่งต่อไปยังสมอง กระบวนการนี้เรียกว่า การสัมผัส

2. การรับรู้ต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับและนำมาประสมกับข้อมูลอื่น ๆ กระบวนการนี้เรียกว่า การรับรู้ (Perception)

3. การรับรู้ต้องเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติและคุณลักษณะของผู้รับรู้อันหมายถึง ประสบการณ์เดิมแรงขับ ทักษะคิด บุคลิกภาพ และอื่น ๆ ของผู้รู้ เช่น การเอาใจใส่ (Attention)

กระบวนการของการรับรู้

กระบวนการของการรับรู้มีการเสนอไว้ 3 รูปแบบ ดังนี้

กล่าวว่า การรับรู้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล ซึ่งไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง การรับรู้เป็นกระบวนการ ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1. การเลือก (Selection) เป็นกระบวนการเลือกที่รับสิ่งเร้าทั้งหลาย

2. การจัดระบบ (Organization) คนเรามักจะจัดระบบสิ่งเร้าภายนอก 2 วิธี คือ

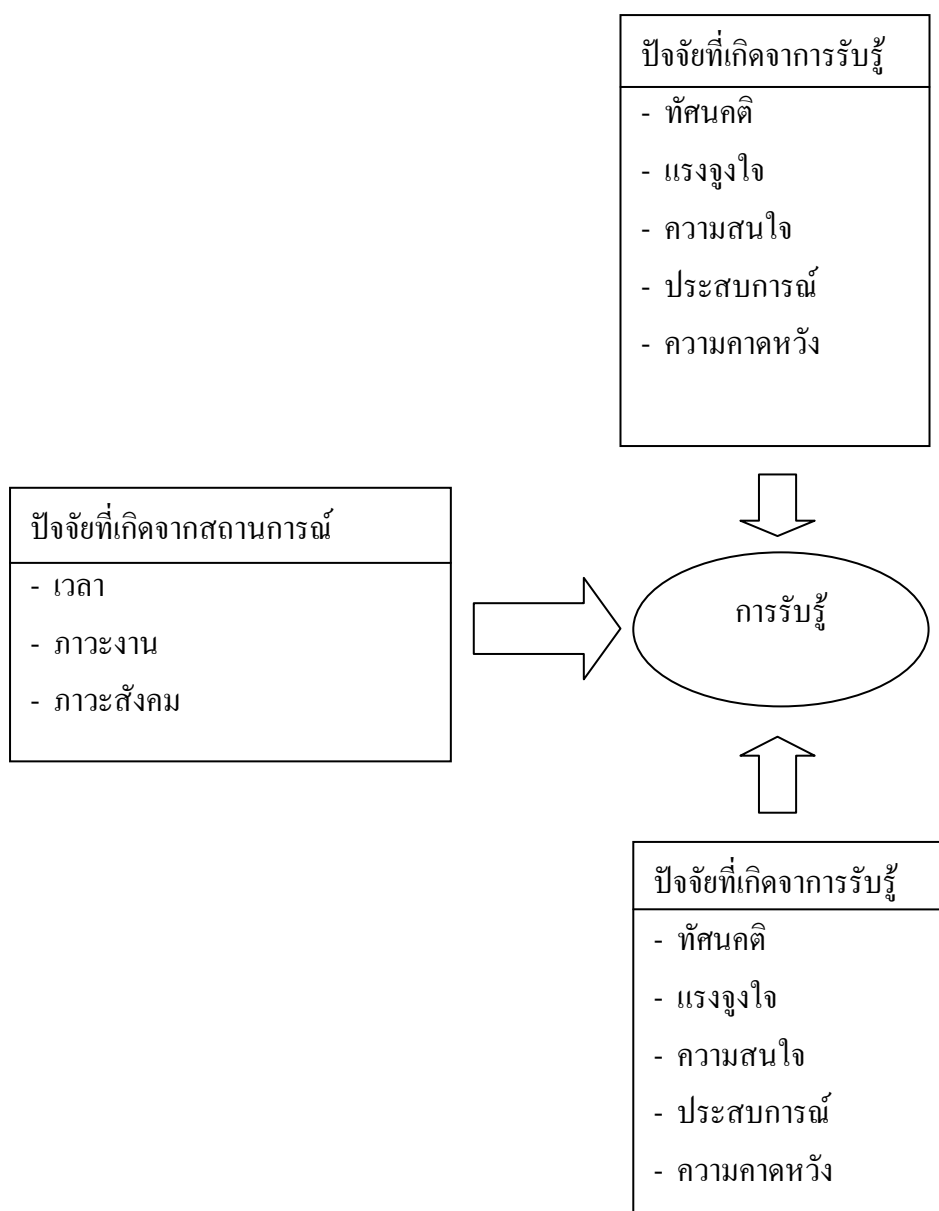
2.1 ภาพและพื้น (Figure and ground) การที่คนเราแยกสิ่งเร้าที่เลือกมาเป็นส่วนที่มุ่งสมาธิไปยังส่วนนั้นเป็นพิเศษ เรียก ภาพ (Figure) และส่วนอื่น ๆ ที่เราไม่สนใจก็เป็นพื้น (Ground)

2.2 การทำให้ง่าย (Simplification) การรับรู้สิ่งเร้าภายนอกเข้ามาจัดระบบอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งเป็นแนวโน้มของคนทั่ว ๆ ไป คือ การจัดสิ่งเร้านั้นให้อยู่ในรูปที่ง่ายมากขึ้น ตัดสิ่งที่เป็นรายละเอียดที่ซับซ้อนและสับสนทิ้งไป

3. การแปลความหมาย (Interpretation) เป็นขั้นตอนสุดท้ายในกระบวนการเรียนรู้ในขั้นนี้คนเราจะอาศัยคุณสมบัติที่มีอยู่ภายในตัวเอง เช่น ทักษะคิด ประสบการณ์ ความต้องการ ค่านิยม เป็นต้น เพื่อช่วยพิจารณาและผสมผสานสิ่งเร้าภายนอก ให้เข้ากับคุณสมบัติภายใน ดังนี้ การแปลความจึงเป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กัอัตวิสัย (Subjective) ของผู้รับสิ่งเร้าอย่างเดียวกับที่เสนอต่อบุคคลากรเหล่านั้น จะแปลความแตกต่างกัน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้

บุคคลอาจมองสิ่งเดียวกันแต่ว่าการรับรู้จะแตกต่างกันอะไรเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดลักษณะเช่นนั้น คำตอบก็คือมีปัจจัยหลายอย่างที่เป็นตัวกำหนดให้เกิดการรับรู้ บางครั้งมีอิทธิพลส่งผลให้การรับรู้บิดเบือนไปจากความเป็นจริง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ประกอบด้วย

ภาพที่ 2-2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ (ดัดแปลงจาก Robbins, 2003)

ปัจจัยที่เกิดจากสถานการณ์ (Factors in the situation) สภาพแวดล้อมหรือบริบทรอบ ๆ วัตถุหรือเหตุการณ์ที่เราเห็น ก็มีความสำคัญต่อการรับรู้เช่นเดียวกัน เช่นเวลาที่เราเห็นวัตถุหรือเหตุการณ์ก็มีอิทธิพลต่อการสนใจต่างกัน นอกจากนั้นสถานที่ แสงสว่าง ความร้อน หรือปัจจัยทางด้านสถานการณ์อื่น ๆ อีกมากมายก็เป็นปัจจัยทางด้านสถานการณ์อื่น ๆ อีกมากมายก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการรับรู้แตกต่างกันไป

กล่าวโดยสรุปว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ มักเกิดจากปัจจัยภายในตัวบุคคลก่อนเสมอในเรื่องของปัจจัยด้านการรับรู้ไม่ว่าจะเป็นทัศนคติ แรงจูงใจ ความสนใจ ประสบการณ์ ความคาดหวัง ซึ่งการที่ผู้รับรู้อยู่ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น เวลา ภาวะงาน ภาวะสังคม ย่อมทำให้การรับรู้แตกต่างกันมากขึ้น โดยปัจจัยที่เกิดจากเป้าหมายของผู้รับรู้อาจเป็นสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้บุคคลเกิดการรับรู้ที่ดียิ่งขึ้น เช่น ความแปลกใหม่ ความเคลื่อนไหว เสียง ขนาด ภาพพื้น ความใกล้ชิด เป็นต้น

ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow is theory of need gratification)

มาสโลว์ (Maslow) เป็นนักจิตวิทยาในกลุ่มมนุษยนิยม ซึ่งนักจิตวิทยาในกลุ่มนี้เชื่อว่าโดยธรรมชาติแล้วมนุษย์เกิดมาดีและพร้อมที่จะทำสิ่งดี ถ้าความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ มาสโลว์ (Maslow) เป็นผู้หนึ่งที่ได้ศึกษาค้นคว้าถึงความต้องการของมนุษย์ โดยมองเห็นว่ามนุษย์ทุกคนล้วนแต่มีความต้องการที่จะสนองความต้องการให้กับตนเองทั้งสิ้น ซึ่งความต้องการมนุษย์ มีมากมายหลายอย่างด้วยกัน เขาได้นำความต้องการเหล่านั้นมาจัดเรียงเป็นลำดับจากขั้นต่ำไปขึ้นสูงสุดเป็น 5 ขั้นด้วยกัน

1. ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำดื่ม อากาศ การพักผ่อน ความต้องการทางเพศ ความต้องการความอบอุ่น ต้องการจัดการความเจ็บป่วย และต้องการรักษาความสมดุลของร่างกาย ทุกคนต้องการสิ่งเหล่านี้เหมือนกัน อาจแตกต่างกันเป็นรายบุคคล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเพศ วัย และสถานการณ์ ฯลฯ ความต้องการปัจจัย 4 ดังกล่าวข้างต้น หากเพียงพอแล้ว มนุษย์จะพัฒนาในขั้นต่อไป

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety needs) เมื่อได้รับความพึงพอใจทางด้านร่างกายแล้ว มนุษย์จะพัฒนาไปสู่ขั้นที่สองคือ ความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย สิ่งที่แสดงถึงความต้องการขั้นนี้คือ การที่มนุษย์ชอบอยู่อย่างสงบ มีระเบียบวินัย ไม่รุกรานผู้อื่น ความต้องการระดับนี้อาจแยกย่อยได้ดังนี้

2.1 ความมั่นคงในครอบครัว การมีบ้านแข็งแรงปลอดภัย มีความรักใคร่ปรองดองกันในครอบครัว

2.2 ความมั่นคงปลอดภัยในอาชีพ มีรายได้ยุติธรรม ไม่ถูกไล่ออก งานไม่เสี่ยงอันตราย ผู้บังคับบัญชาที่มีความยุติธรรม ฯลฯ

2.3 มีหลักประกันชีวิต เช่น มีผู้ดูแลเอาใจใส่ยามชรา ยามเจ็บไข้

3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belongingness and love need)

3.1 ความต้องการมีเพื่อน

3.2 ความต้องการการยอมรับจากกลุ่ม

- 3.3 ต้องการแสดงความคิดเห็นในกลุ่ม
- 3.4 ต้องการรักคนอื่นและได้รับความรักจากคนอื่น
- 3.5 ต้องการความรู้สึกว่าสังคมเป็นของตน
4. ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง และความภาคภูมิใจ (Self-esteem need) ได้แก่
 - 4.1 ต้องการยอมรับความคิดเห็นหรือข้อเสนอ
 - 4.2 ต้องการเกียรติยศชื่อเสียงจากสังคม
 - 4.3 ต้องการนับถือตนเอง มีความมั่นใจตนเอง ไม่ต้องพึ่งผู้อื่น
 - 4.4 ต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น
 - 4.5 ต้องการความมั่นใจในตนเอง และรู้สึกตนเองมีคุณค่า
5. ความต้องการตระหนักในตนเอง (Self-actualization need) ได้แก่
 - 5.1 ต้องการรู้จักตนเอง ยอมรับตนเอง เปิดใจรับฟังคำวิจารณ์โดยไม่โกรธ
 - 5.2 ต้องการรู้จักแก้ไขตนเองในส่วนที่ยังบกพร่อง
 - 5.3 ต้องการพัฒนาตนเอง พร้อมทั้งจะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเกี่ยวกับตนเอง
 - 5.4 ต้องการค้นพบความจริง พร้อมทั้งจะเปิดเผยตนเองโดยไม่มีการปกป้อง
 - 5.5 ต้องการเป็นตัวของตัวเอง ประสบความสำเร็จด้วยตัวเอง

แนวคิดตามทฤษฎีของมาสโลว์ จึงเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม บุคคลที่พัฒนาถึงขั้นตระหนักในตนเอง (Self-actualization) เป็นบุคคลที่มีจริยธรรม มีวินัยในตนเอง และมีบุคลิกภาพประชาธิปไตย การพัฒนาจากขั้นต้นไปสู่ขั้นต่อ ๆ ไปนั้น ต้องอาศัยความ “พอ” ของบุคคล ซึ่งความพอนี้ นอกจากจะขึ้นกับสภาพทางกายแล้ว ยังขึ้นอยู่กับความรู้สึกพอดีด้วย จึงมิได้หมายความว่าทุกคนจะต้องได้รับการสนองตอบความต้องการพื้นฐานเท่า ๆ กัน แต่เป็นไปตามลำดับขั้นเหมือน ๆ กัน

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

ความหมายของการพัฒนาชุมชนไว้ในฐานะต่าง ๆ ดังนี้

1. ฐานะเป็นขบวนการ หมายถึง ขบวนการที่มุ่งส่งเสริมความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น โดยความร่วมมืออย่างจริงจังจากประชาชน
2. ฐานะที่เป็นโครงการ หมายถึง โครงการที่ช่วยให้ราษฎรในหมู่บ้านสามารถใช้บริการต่าง ๆ ของรัฐให้เป็นประโยชน์
3. ฐานะเป็นวิธีการ หมายถึง วิธีการกระทำกับงานจริง ๆ และวิธีการดังกล่าวจะเป็นการพัฒนาชุมชนหรือไม่ ก็ต่อเมื่อรู้ว่างานดังกล่าวนั้นกระทำโดยวิธีใด

4. ฐานะเป็นกระบวนการ หมายถึง กระบวนการแห่งการกระทำทางสังคม ซึ่งประชาชนในชุมชนร่วมกันวางแผนและลงมือกระทำเองตามความต้องการของชุมชน โดยใช้ทรัพยากรที่มีในชุมชนให้มากที่สุด

ความหมาย การพัฒนาชุมชน ว่าเป็นการสร้างชุมชนให้เจริญโดยอาศัยกำลังความสามารถของประชาชนและความช่วยเหลือของรัฐบาลร่วมกัน โดยมีลักษณะของความสัมพันธ์ 6 ลักษณะ ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ในเชิงความหมาย

การพัฒนาชุมชน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงชุมชนไปในทิศทางที่ดีขึ้นไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยที่องค์ประกอบสำคัญของชุมชนนั้นสรุปได้ 3 มิติ ได้แก่

1.1 มิติด้านภูมิศาสตร์ (กายภาพ) หมายถึง สภาพแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติ ป่า แม่น้ำ

1.2 มิติด้านสังคม (ปฏิสัมพันธ์ของคน) หมายถึง การอยู่ร่วมกัน การติดต่อสื่อสาร ประเพณีขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม วิถีชีวิต

1.3 มิติด้านจิตวิทยา (ความรู้สึก) หมายถึง ความเป็นพวกพ้องเดียวกัน ความสามัคคี ความรู้สึกผูกพัน เอื้ออาทรต่อกัน ในองค์ประกอบทั้งสามมิติ มีองค์ประกอบร่วมกันตัวหนึ่งที่สำคัญก็คือ “คน”

ในเชิงความหมาย การพัฒนาชุมชน ก็คือ การที่ประชาชนหรือชุมชน ร่วมกันพัฒนาขีดความสามารถของตน เพื่อมุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในมิติต่าง ๆ ทั้ง 3 ด้าน ให้เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้นเป็นทิศทางที่พึงปรารถนา การเปลี่ยนแปลงที่มุ่งให้เกิดขึ้นนั้น เป็นการเปลี่ยนแปลงทางความคิด ความสามารถศักยภาพของคนในชุมชน เพื่อความเจริญของบุคคลและชุมชน โดยวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนความรู้ การฝึกฝนทักษะการอบรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการและส่งเสริมปัจจัยเกื้อหนุนให้คนในชุมชนเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

2. ความสัมพันธ์ในเชิงปรัชญา

การพัฒนาชุมชนให้ความสำคัญกับความเป็นมนุษย์นั้นตั้งแต่เกิดจนตาย บุคคลแต่ละคนมีความสำคัญ มีความเป็นเอกลักษณ์ สิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรมอย่างมีศักดิ์ศรี เน้นหลักสิทธิมนุษยชน ที่บุคคลพึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในแง่ของความเป็นมนุษย์

มนุษย์ทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้ เปลี่ยนแปลงทิศทาง ประพฤติและพัฒนาขีดความสามารถให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมได้

3. ความสัมพันธ์ในเชิงแนวคิดและหลักการ

แนวคิดและหลักการพัฒนาชุมชน โดยสรุปกล่าวไว้ว่า เน้นหลักการมีส่วนร่วมของ

ประชาชน เป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนา มุ่งให้เกิดการช่วยเหลือตนเอง ความคิดริเริ่ม ความต้องการเป็นของชุมชนในการทำงานพัฒนาชุมชน โดยที่การพัฒนาชุมชน มีแนวคิดพื้นฐานของการศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong education) โดยถือเป็นกระบวนการให้การศึกษาภาคชีวิตแก่ประชาชนเพื่อนำไปสู่ การพัฒนาคน การให้การศึกษาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทั้งบุคคลยังดำรงชีวิตอยู่ในชุมชน โดยมีหลักปฏิบัติที่สำคัญ คือ การยึดหลักการความมีศักดิ์ศรีและศักยภาพของประชาชนและเปิดโอกาสให้ประชาชนใช้ศักยภาพที่มีอยู่ให้มากที่สุด ยึดหลักการพึ่งพาตนเองของประชาชนสนับสนุนให้ประชาชนพึ่งตนเองได้ เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมคิด ร่วมใจ วางแผน ปฏิบัติและติดตามผลในกิจกรรมหรือโครงการของชุมชน ยึดหลักประชาธิปไตยในการทำงานเริ่มต้นด้วยการพูดคุย ปรึกษาหารือร่วมกัน ตัดสินใจร่วมกันและรับผิดชอบร่วมกัน ภายใต้การช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามวิถีประชาธิปไตย

4. ความสัมพันธ์ในเชิงเป้าหมายและวัตถุประสงค์

เป้าหมายของการพัฒนาชุมชน มีสองส่วนที่สำคัญ คือ คนและสิ่งแวดล้อม ในสองส่วนนี้ อาจจัดว่าเป็นเป้าหมายอุปกรณ์ (Instrumental goal) และเป้าหมายสุดท้าย (Ultimate goal) กล่าวคือ เราถือว่าการพัฒนาคนเป็นเป้าหมายสุดท้าย และการพัฒนาสิ่งแวดล้อมเป็นเป้าหมายอุปกรณ์ ทั้งนี้เพราะหากเราสามารถพัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถฉลาดเฉลียวได้แล้วที่เรียกว่า คนพัฒนาได้ แล้วการพัฒนาส่วนอื่น ๆ ย่อมตามมา

การพัฒนาชุมชน มีกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ ก็คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนทุกชนชั้นที่มีความผูกพัน เป็นส่วนหนึ่งในชุมชน ก็ควรได้รับสิทธิโอกาส การเข้ามามีส่วนร่วมในการทางความคิด การวางแผนตัดสินใจ การร่วมกระทำการพัฒนาชุมชนของตนเอง โดยสรุป ก็คือ การพัฒนาชุมชนเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุกคน หรือ มีผลกระทบต่อความรู้สึกของทุกคนในชุมชน แต่อย่างไรก็ตาม การพัฒนาชุมชนก็ครอบคลุมทุกคนที่อยู่ในชุมชน ทั้งนี้ โดยภาพรวมแล้วแทบจะเรียกว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายเดียวกัน

5. ความสัมพันธ์ในเชิงวิชาการดำเนินงาน

จากปรัชญาและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน การพัฒนาชุมชนสรุปได้ 4 ป. คือ

5.1 ประชาชน การทำงานต้องยึดประชาชนเป็นหลัก ใกล้ชิดกับประชาชน เพื่อการพัฒนาคน มิใช่การพัฒนาวัตถุ ศึกษาชุมชน ประชาชนให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งว่าประชาชนต้องการอะไร มีปัญหาอะไร

5.2 ประชาธิปไตย งานพัฒนาชุมชน คืองานสร้างพื้นฐานของระบบประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน โดยวิธีการฝึกให้รู้จักคิดริเริ่ม คิดแก้ไขปัญหา ปรึกษาหารือกัน ในการทำงานร่วมกันของชุมชน

5.3 ประสานงาน เนื่องจากการทำงานพัฒนาชุมชนเป็นงานที่ครอบคลุมความต้องการหลาย ๆ ด้านของประชาชนและเกี่ยวข้องกับหลาย ๆ หน่วยงาน ดังนั้น ในการปฏิบัติงานจึงต้องยึดหลักการประสานงานเพื่อดึงเอาทรัพยากรบริการของรัฐที่มีอยู่ลงไปให้ถึงมือประชาชน

5.4 ประหยัด การพัฒนาชุมชน เน้นให้ประชาชนทำงานด้วยความประหยัด บนพื้นฐานสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชน ไม่ว่าจะเป็นความคิดที่เรียกว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรที่มีอยู่

6. ความสัมพันธ์ในเชิงความสำคัญ

รัฐบาลมีความเชื่อว่า การพัฒนาชุมชน เป็นวิธีการที่เหมาะสมที่สุดวิธีหนึ่งที่จะนำมาใช้เพื่อยกระดับการครองชีพและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ประชาชนในชนบทกำลังเผชิญอยู่ ทั้งนี้ เพราะการพัฒนาชุมชนช่วยให้ชาวบ้าน ได้ตระหนักในปัญหาและหาทางแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เป็นการระดมและใช้

รูปแบบการพัฒนาให้การศึกษาชุมชนเพื่อการพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชน ให้เป็นประโยชน์ และที่สำคัญที่สุดเป็นการพัฒนากำลังความคิดและความสามารถของประชาชน ให้สูงขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ต่อไป เพราะการพัฒนาชุมชนมิได้มุ่งพัฒนาในด้านหนึ่งด้านใด ๆ ก็ตาม อุดมการณ์ของการพัฒนาชุมชน ก็ได้แก่การพัฒนาคน การให้การศึกษาฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถและทัศนคติโดยเน้นเรื่องความช่วยเหลือตนเองของชุมชน ให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้าร่วมดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้มากที่สุด โดยรัฐบาลเพียงแต่ให้การสนับสนุน และช่วยเหลือตามความจำเป็น อันเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่จะช่วยไปสู่การพึ่งพาตนเองได้ในที่สุด

1. การให้การศึกษาแบบทางตรง (Directive approach) หมายถึง วิธีการให้การศึกษาในรูปแบบการบอกเล่า หรืออธิบายให้ผู้เรียน ได้รู้อะไรตรง ๆ ฝ่ายผู้สอนจะเป็นผู้บอก หรืออธิบายให้รู้ ข้อมูล หรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ ตามความเป็นจริงที่น่าจะเป็น ส่วนผู้เรียนจะทำหน้าที่เป็นผู้จดจำ ทำความเข้าใจ

2. การให้การศึกษาทางอ้อม (Non-directive approach) หมายถึง เป็นวิธีการให้การศึกษาที่ไม่ใช่วิธีการบอกกล่าวให้ความรู้โดยตรง จะเป็นการให้ข้อมูลข่าวสาร กระตุ้นให้ผู้ศึกษาหรือฝึกอบรมได้เรียนรู้โดยวิธีการคิด วิเคราะห์ และสรุปข้อมูลเหล่านั้นด้วยตนเอง เป็นการพัฒนาความคิดความสามารถของผู้เรียน ได้มากกว่าวิธีแรก ซึ่งในการพัฒนาชุมชนส่วนใหญ่นิยมใช้

ดังนั้น การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน เป็นแนวคิดพื้นฐานของการพัฒนาชุมชน ที่มุ่งกระตุ้นให้สามารถช่วยเหลือตนเองในบั้นปลาย การที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมใด ๆ ก็ตามจะต้องมีสิ่งรื้อมากระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ ภายในตระหนักในปัญหาความทุกข์เดือดร้อนที่ประสบ คับรันทหาทางแก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือการที่ประชาชนสนใจเข้าร่วม

โครงการใด ๆ ก็ตามก่อนอื่นจะต้องได้รับข่าวสารข้อมูลในเรื่องนั้น ๆ อย่างเพียงพอ รับรู้และเข้าใจ ในกระบวนการหรือวิธีการหรือวิธีดำเนินงานชัดเจนมองเห็น และคาดหวังในผลประโยชน์ที่ตนเอง ครอบครัวยุ และส่วนรวมได้รับจึงจะตัดสินใจเข้าร่วม และการร่วมในลักษณะนี้จึงจะเป็นการเข้ามามี ส่วนร่วมอย่างแท้จริง มีความผูกพันอย่างต่อเนื่องมั่นคง แต่ถ้าหากมีลักษณะการเข้าร่วมในกิจกรรม ใดก็ตามที่ประชาชนต้องรู้สึก บีบคั้น ถูกบังคับ ฝืนใจ ถึงจะสามารถกระทำบรรลุผล ก็เพียงเป็น ความสำเร็จของตัวงานไม่ก่อความผูกพันรับผิดชอบตามมา จึงไม่ก่อผลยั่งยืน มั่นคง ผลที่สุดก็เสื่อม สลายไปในไม่ช้า

แนวคิดเกี่ยวกับการบริการวิชาการของวิทยาลัย

มาตรฐานที่ 4 การบริการวิชาการและวิชาชีพ

วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยาได้ดำเนินการบริการทางวิชาการวิชาชีพแก่ชุมชน หน่วยงาน สถานประกอบการ โดยออกดำเนินการตามนโยบายของวิทยาลัยและนโยบายของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะทางด้าน วิชาการและวิชาชีพของนักเรียน นักศึกษา

ผลการดำเนินงาน ในการพัฒนาระดับคุณภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการ และวิชาชีพ มีผลการดำเนินงานตามประเด็นพิจารณา 5 ข้อ ผลการประเมินอยู่ในระดับ ดีมาก

การบริหารจัดการอาชีวศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 ได้กล่าวว่า เป้าหมายการบริหาร จัดการอาชีวศึกษาในอนาคต คือ พัฒนาคณาให้เต็มศักยภาพ โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สร้างพลังคน ให้พัฒนาที่ยั่งยืนให้การศึกษาตลอดชีวิต เน้น ความร่วมมือกับทุกฝ่าย ให้เป็นนโยบายแห่งชาติ การ จัดการอาชีวศึกษาต้องยึดหยุ่นมีความหลากหลาย โปรแกรมการเรียนการสอนต้องอยู่บนพื้นฐาน การบริหารจัดการทั้งด้านการตลาดเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ เน้นการบูรณาการ ปัจจุบันการบริหารจัดการอาชีวศึกษา เน้นการบริหารแบบกระจายอำนาจ สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาพุทธศักราช 2552 มาตรา 10 หน้า 5 เพื่อให้บรรลุประกาศตามมาตรา 6 การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องคำนึงถึง คือ 1) การมีเอกภาพด้านนโยบายมี ความหลากหลายในทางปฏิบัติ 2) การศึกษาในด้านวิชาชีพสำหรับประชาชนวัยเรียนวัยทำงานตาม ความถนัดความสนใจอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องถึงปริญญาตรีทางสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ได้จัดทำข้อสรุปเกี่ยวกับการจัดการอาชีวศึกษาให้ทัศนะว่า การบริหารจัดการต้องมีการปฏิรูป การศึกษาอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 2 (พ.ศ. 2552-2561) มีมาตรการต่าง ๆ รองรับ คือ การบริหาร จัดการอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนากลุ่มจังหวัด และการจัดหลักสูตรอาชีวศึกษาระดับต้น

(ปวช. 3) ระดับกลาง (ปวส. 2) และระดับเทคโนโลยีเฉพาะทาง (ปริญญาตรี 2-3) ให้มีความต่อเนื่อง เชื่อมโยงกัน เพื่อผลิตกำลังคนตามความต้องการของตลาดแรงงาน โดยเน้นความร่วมมือกับสถานประกอบการ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552, หน้า 21)

ในขณะที่ จูรินทร์ ลักษณวิศิษฎ์ (2552) ได้ให้แนวคิดว่าการจัดการอาชีวศึกษาไทย จะต้องมีมาตรฐานการอาชีวศึกษา คือ ต้องมีการกำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษา หรือ TQF สำหรับการอาชีวศึกษาในอนาคต โดยกำหนดเป้าหมายว่า สถาบันการอาชีวศึกษาที่เกิดขึ้นนั้น จะต้องผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ หรือผลิตบัณฑิตในอุดมคติ เพื่อออกไปรับใช้สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงผลักดันการจัดตั้งและจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิสำหรับวิชาชีพให้เกิดขึ้นให้ได้ เพื่อจะได้เทียบโอนสมรรถนะผู้ที่ปฏิบัติงานและมีความเชี่ยวชาญในอาชีพต่าง ๆ สำหรับบุคคลไม่มีวุฒิทางการศึกษา แต่มีความสามารถมากกว่าวุฒิที่มีอยู่แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการองค์กรนั้นมักมุ่งเน้นที่การควบคุมปัจจัยการจัดการที่เป็นองค์วัตต์ในองค์กรเป็นหลักได้แก่ โครงสร้างองค์กร การกำหนดหน้าที่ บุคลากร วัสดุทัศนของผู้นำ ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญสำหรับการบริหารจัดการในปัจจุบันได้มุ่งเน้นไปที่การวางกลยุทธ์ การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม รวมถึงการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมของบุคลากรในองค์กรตรงกับ ผู้บริหารจะต้องสามารถกำหนด วิสัยทัศน์สู่การปฏิบัติในการพัฒนาได้เพราะเป็นการมองภาพอนาคตขององค์กร โรงเรียน วิทยาลัย สถานศึกษาหรือหน่วยงานไว้ล่วงหน้าแล้วพยายามก้าวไปให้ถึงในสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตให้จงได้ นอกจากนี้การที่ผู้บริหารสามารถกำหนดวิสัยทัศน์ไว้เพื่อเป็นเป้าหมายในการทำงานก็ยิ่งจะทำให้บุคลากรครูอาจารย์ทุกคนในสถานศึกษามีขวัญและแรงจูงใจในการทำงานให้ประสบความสำเร็จเพราะนอกจากวิสัยทัศน์จะบ่งบอกอนาคตที่สถานศึกษาต้องการจะเป็นและไปให้ถึงอนาคตแล้ว วิสัยทัศน์ยังแสดงให้เห็นถึงขอบข่ายของงานที่จะต้องทำโดยต้องมีการสร้างความเข้าใจร่วมกัน นอกจากนี้ผู้บริหารรวมทั้งบุคลากรทุกคนจะต้องตั้งปณิธานแน่วแน่ที่จะต้องก้าวไปให้ถึงความพยายามนั้นให้จงได้

เสถียร ศรีบุญเรือง (2552) เรื่อง รายงานผลการประเมินการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเอกชน ประสิทธิภาพในด้านการบริหารจัดการและการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่าในด้านบริหารจัดการซึ่งพิจารณาจากศักยภาพของผู้บริหาร โรงเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพ ผู้บริหารมีภาวะผู้นำมีวิสัยทัศน์ และมีความสามารถในการจัดการ มีการจัดองค์กรและโครงสร้างรวมไปถึงการบริหารอย่างครบวงจร โดยเน้นการบรรลุเป้าหมายการศึกษา และยังรวมถึงการศึกษาของสุรเจต ไชยพันธ์พงษ์ (2549) เรื่องการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการบริหาร โรงเรียนที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน ประเภทอาชีวศึกษาการวิจัยมีจุดมุ่งหมายทั่วไปของการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิง

สาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดีโดยองค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบได้แก่ องค์ประกอบด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา ด้านการวางแผนกลยุทธ์ด้านการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา ด้านสมรรถนะขององค์การสามารถอธิบายความแปรปรวนของการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา ได้ถึงร้อยละ 97 ดังนั้น การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการวิสัยทัศน์และกลยุทธ์การบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพนั้นยังต้องคำนึงถึงนโยบายการพัฒนาคุณภาพการอาชีวศึกษาให้มีมาตรฐานเทียบได้ระดับสากล โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นองค์กรหลักที่มุ่งมั่นผลิตและพัฒนา กำลังคนอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการผลักดันให้วิสัยทัศน์และพันธกิจบรรลุตามเป้าหมายนั้น ในการนี้คณะอนุกรรมการฯ ได้กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนา ประกอบด้วย 4 นโยบาย 10 ยุทธศาสตร์ 28 กลยุทธ์ และ โครงการ 93 โครงการ

นโยบายที่ 1: มุ่งสร้าง/ผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา ให้ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน

เป้าหมาย: ผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาภายใต้ บริบทความร่วมมือกับสถานประกอบการให้ ได้ ตามเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองและฝึกอบรมวิชาชีพกำลังคนอาชีวศึกษาที่อยู่นอกระบบให้เพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ ที่ 1 มุ่งพัฒนาคุณภาพและปริมาณผู้เรียนให้สัมพันธ์กับความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศและระดับสากล

กลยุทธ์ ที่ 1 ผลิตและพัฒนากำลังคนให้ มี สมรรถนะ ได้ มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงานและสังคมทั้งในประเทศ ภูมิภาค อาเซียน และระดับสากล

โครงการสำคัญ

1. โครงการศึกษาความต้องการการผลิตและพัฒนากำลังคนทั้งปริมาณและคุณภาพภายในประเทศ

1.1 ระดับจังหวัด

1.2 ระดับกลุ่มจังหวัด

1.3 ระดับกลุ่มอุตสาหกรรม /กลุ่มอาชีพ

2. โครงการศึกษาความต้องการการผลิตและพัฒนากำลังคน ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพตามกรอบความร่วมมือกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและสากล

3. โครงการศึกษาเป้าหมายการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางของประเทศไทย
ระยะ 15 ปี (ปีการศึกษา 2555-2569)

ระยะที่ 1 พ.ศ. 2555-2561 (60: 40)

ระยะที่ 2 พ.ศ. 2562-2569 (70: 30)

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพด้วยรูปแบบที่หลากหลายทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาระบบทวิภาคี

โครงการสำคัญ

1. โครงการแลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาและสถานประกอบการ
ในกลุ่มจังหวัด

2. โครงการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและ
ระดับสากล

3. โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาอาชีวศึกษาระหว่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริม สนับสนุน และเร่งรัดการจัดการอาชีวศึกษาด้านความร่วมมือ ผลิตและ
พัฒนากำลังคนร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ โดยเฉพาะการศึกษาระบบ
ทวิภาคี และการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพตามสาขาวิชาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน

โครงการสำคัญ

1. โครงการพัฒนาหลักสูตรทวิภาคี ให้ สอดคล้องกับขนาดและความสามารถของ
สถานประกอบการ โดยเฉพาะ SME ภายใต้วางความร่วมมือกับสถานประกอบการ

2. โครงการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารความร่วมมือในการผลิตและพัฒนากำลังคน
อาชีวศึกษาระดับจังหวัด

3. โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถานประกอบการในการจัดการฝึกงานและ
ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

กลยุทธ์ที่ 4 ปรับภาพลักษณ์ ทักษะคิดและสร้างการยอมรับของสังคมที่มีต่อการเรียนสาย
อาชีพด้วยกระบวนการเชิงคุณภาพให้กับนักเรียน กลุ่มผู้ประกอบการและชุมชน

โครงการสำคัญ

1. โครงการส่งเสริมให้ มี การสร้างรายได้ ระหว่างเรียนเพื่อเพิ่มประสบการณ์ ของ
ผู้เรียนและลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง

2. โครงการพัฒนาระบบการแนะแนวอาชีพเชิงรุกเพื่อให้สามารถเข้าถึงพ่อแม่
ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

3. โครงการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ภาพลักษณ์ เชิงคุณภาพไปยังกลุ่มเป้าหมายให้เห็นความสำคัญของการเรียนอาชีวศึกษาที่จะสร้างให้เกิด “การศึกษาเพื่ออาชีพ คือ ดวงประทีปส่องชีวิต ช่วยเสริมสร้างเศรษฐกิจเพื่อชีวิตที่มั่นคง”

4. โครงการสร้างภาพยนตร์ เพื่อประชาสัมพันธ์ และปรับภาพลักษณ์ เกี่ยวกับวิถี ชีวิตชาวอาชีวศึกษาเชิงสร้างสรรค์

5. โครงการส่งเสริมคนดีศรีอาชีวะ

6. โครงการเยาวชนอาชีวะสัมพันธ์ ร่วมสร้างสรรค์สังคม

7. โครงการอาชีวะอาสา เพื่อพัฒนาสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่ม โอกาสการเรียนรู้และการฝึกอบรมวิชาชีพอาชีวศึกษาให้กับกลุ่มผู้อยู่นอกระบบ

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้ผู้อยู่นอกระบบการศึกษา ให้สามารถสร้างงานสร้างรายได้

โครงการสำคัญ

1. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และยกระดับรายได้ ของชุมชน

2. โครงการฝึกอาชีพระยะสั้นตามความต้องการของตลาดแรงงาน

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือพัฒนาการจัดอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพตลอดชีวิตให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการและผู้อยู่นอกระบบ

โครงการสำคัญ

1. โครงการเทียบโอนประสบการณ์ในการทำงานเพื่อให้คุณวุฒิทางการศึกษา

2. โครงการอบรมฝึกอาชีพร่วมกับหน่วยงานตาม โครงการพระราชดำริ

3. โครงการฝึกอาชีพร่วมกับผู้รับผิดชอบโครงการตามนโยบายยุทธศาสตร์

4. โครงการฝึกอาชีพให้กับผู้พิการ สูงอายุผู้ด้อยโอกาส

กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริม สนับสนุนอบรมวิชาชีพเพื่อการพัฒนาต่อยอดอาชีพเดิมหรือสร้างอาชีพใหม่สำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ

โครงการสำคัญ

1. โครงการฝึกอบรมฝีมือแรงงานเพื่อสร้างหรือเปลี่ยนอาชีพที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน

2. โครงการอบรมยกระดับฝีมือแรงงานหลังเข้าสู่ตลาดแรงงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาระบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพตามระบบคุณวุฒิวิชาชีพ

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาหลักสูตรให้มี ผลลัพธ์การเรียนรู้ เป็นไปตามสมรรถนะของกรอบ
คุณวุฒิวิชาชีพ

โครงการสำคัญ

1. โครงการศึกษารูปแบบการพัฒนาหลักสูตรเป็นไปตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพโดยความ
ร่วมมือกับสถานประกอบการ
2. โครงการพัฒนาคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรให้มีผลลัพธ์การเรียนรู้ ให้ ตรงกับ
สมรรถนะตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาระบบประเมินมาตรฐานวิชาชีพตรงตามคุณวุฒิวิชาชีพ

โครงการสำคัญ

1. โครงการพัฒนาระบบประเมินมาตรฐานวิชาชีพโดยความร่วมมือของสถาน
ประกอบการ

2. โครงการฝึกอบรมพัฒนาคณะกรรมการผู้ประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างระบบการจูงใจให้เกิดการตัดสินใจเข้าศึกษาต่ออาชีวศึกษา

กลยุทธ์ที่ 1 ปรับระบบกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาต่ออาชีวศึกษา

โครงการสำคัญ

1. โครงการพัฒนาหลักเกณฑ์ เพื่อให้กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาจัดสรรเงินกู้ยืมให้ แก่
ผู้เรียนอาชีวศึกษา 100 เปอร์เซ็นต์ ในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลน
2. โครงการสนับสนุนด้านทุนการศึกษาและสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่พักและแหล่ง
รองรับงาน

กลยุทธ์ที่ 2 จัดหาแหล่งเงินสนับสนุนทุนการศึกษาให้ผู้ ที่สนใจและคนเก่งได้ศึกษาใน
ระดับปวช., ปวส. และปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ

โครงการสำคัญ

1. โครงการจัดหาแหล่งเงินทุนการศึกษาจากภายนอกสถานศึกษา
2. โครงการจัดหาแหล่งเงินทุนการศึกษาในสถานศึกษา
3. โครงการสนับสนุนเครื่องมือประจำตัวพื้นฐานตามวิชาชีพ

กลยุทธ์ที่ 3 สนับสนุนแหล่งเงินทุนเพื่อการประกอบอาชีพอิสระหลังจบการศึกษา สร้าง
ความมั่นคงในชีวิต

โครงการสำคัญ

1. โครงการแนะแนวเส้นทางความก้าวหน้าเพื่อการประกอบอาชีพ (Career Path)
2. โครงการกองทุนตั้งตัวอาชีวศึกษา

3. โครงการเข้าแก่น้อย

กลยุทธ์ที่ 4 มาตรการทางด้านภาษีอากรเพื่อการจูงใจให้สถานประกอบการให้ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษา

โครงการสำคัญ

1. โครงการศึกษาการสร้างแรงจูงใจ ทางด้านมาตรการภาษี อากรให้แก่ภาคเอกชน/สถานประกอบการในการร่วมจัดการอาชีวศึกษา

นโยบายที่ 2: พัฒนาปริมาณและคุณภาพของครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษา

เป้าหมาย: 1) มีปริมาณครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษา พอเพียงต่อการจัดการศึกษาระดับ ปวช. ระดับ ปวส. และระดับปริญญาตรี สายเทคโนโลยี หรือสายปฏิบัติการและการฝึกอบรมวิชาชีพ 2) พัฒนาคู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพและได้ รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สม่าเสมอ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างเสริมปริมาณครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษา

กลยุทธ์ที่ 1 การสนับสนุนบุคลากรทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาจากภาครัฐ

โครงการสำคัญ

1. โครงการขออัตรากำลังข้าราชการ พนักงานราชการให้พอเพียง
2. โครงการขอรับงบประมาณค่าจ้างชั่วคราวครูและเจ้าหน้าที่
3. โครงการครูทายาทครูวิชาชีพ (ขอทุนการศึกษาและอัตราบรรจุแต่งตั้งครูวิชาชีพพันธุ์ใหม่ให้แก่ผู้เรียนตั้งแต่ระดับ ปวช., ปวส. และปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ)

กลยุทธ์ที่ 2 การสนับสนุนบุคลากรทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาจากภาคเอกชนและชุมชน

โครงการสำคัญ

1. โครงการเชิญครูเกษียณอายุราชการเป็นครูพิเศษ อาจารย์พิเศษ
2. โครงการสร้างระบบเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญจากสถานประกอบการเป็นครูพิเศษ อาจารย์พิเศษ
3. โครงการครูพิเศษจากภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านและผู้เชี่ยวชาญในท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างเสริมสมรรถนะและประสบการณ์เพื่อคุณภาพของครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษา

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมการศึกษาต่อ การฝึกอบรมและการปฏิบัติงาน

โครงการสำคัญ

1. โครงการรัฐจัดทุนการศึกษาต่อปริญญาโทและปริญญาเอกทั้งในประเทศและต่างประเทศในสาขาวิชาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ
 2. โครงการรัฐจัดทุนการฝึกอบรมเทคโนโลยีใหม่ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในสาขาวิชาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ
 3. โครงการกำหนดมาตรการให้ ครู วิชาชีพ ได้มีการพัฒนาสมรรถนะและประสบการณ์ ด้านวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
 4. โครงการกำหนดมาตรการให้ มีการนำผลสัมฤทธิ์ ที่เกิดต่อผู้เรียนไปใช้ในการพิจารณาความดีความชอบ เลื่อนขั้นเงินเดือน ให้ค่าตอบแทน การขอมือและเลื่อนวิทยฐานะ
 5. โครงการจัดตั้งหน่วยศึกษานิเทศก์ในสถาบันการอาชีวศึกษา
- กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรอาชีวศึกษา**

โครงการสำคัญ

1. โครงการจัดตั้งสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรอาชีวศึกษา (ทำหน้าที่พัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรอาชีวศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน)
 2. โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา
 3. โครงการพัฒนาขีดความสามารถของครูในการจัดการเรียนการสอน
 4. โครงการพัฒนาขีดความสามารถของศึกษานิเทศก์ในการนิเทศ
 5. โครงการพัฒนาขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษา
 6. โครงการพัฒนาขีดความสามารถด้านภาษาอังกฤษ
 7. โครงการพัฒนาครูในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอน
 8. โครงการพัฒนาศักยภาพในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
 9. โครงการส่งเสริม สนับสนุนให้ ครูจัดทำตำรา เอกสารที่ใช้ในการเรียนการสอน
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างโอกาสและความร่วมมือในการสร้างเสริมคุณภาพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษา**

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างโอกาสและความร่วมมือกับภาครัฐ

โครงการสำคัญ

1. โครงการปรับบทบาทหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้รับผิดชอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้งของรัฐและของเอกชน

2. โครงการร่วมกับคุรุสภากำหนดมาตรฐานผู้ประกอบวิชาชีพด้านอาชีวศึกษาเป็นการเฉพาะ (กำหนดมาตรฐานในการขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูวิชาชีพใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพศึกษานิเทศก์ด้านอาชีวศึกษา)

3. โครงการร่วมกับสำนักงาน ก.ค.ศ.กำหนดมาตรฐานตำแหน่งมาตรฐานวิทยฐานะสำหรับครูวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาและศึกษานิเทศก์ด้านอาชีวศึกษาเป็นการเฉพาะ

4. โครงการร่วมกับสำนักงาน ก.ค.ศ.และกระทรวงการคลังกำหนดมาตรฐานชั่วโมงการสอนขั้นต่ำและขั้นสูงของครูในสถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้งครูวิชาสามัญและครูวิชาชีพ

5. โครงการร่วมกับสำนักงาน ก.ค.ศ.ปรับปรุง กฎ ระเบียบที่เป็นอุปสรรคในการบรรจุแต่งตั้ง ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ด้านวิชาชีพเป็นครูวิชาชีพและคณาจารย์ โดยกำหนดอัตราเงินเดือน ค่าตอบแทนตามความรู้ ความสามารถและประสบการณ์

กลยุทธ์ที่ 2 สร้าง โอกาสและความร่วมมือกับภาคเอกชนและชุมชน

โครงการสำคัญ

1. โครงการจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ
2. โครงการกำหนดหลักเกณฑ์ ในการแต่งตั้ง การทดสอบ การฝึกอบรมและการออกใบรับรองการเป็นครู ฝึกในสถานประกอบการ
3. โครงการความร่วมมือด้านวิชาการกับภาคเอกชน โดยใช้มาตรการด้านภาษีอากรเป็นแรงจูงใจ
4. โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่ภูมิปัญญาระหว่างภาคเอกชน ชุมชนและสถานศึกษา

5. โครงการพัฒนาความยั่งยืนของภูมิปัญญาท้องถิ่น

6. โครงการยกระดับภูมิปัญญาท้องถิ่น สิ่งประดิษฐ์ชุมชนสู่อุตสาหกรรมเชิงพาณิชย์

นโยบายที่ 3: พัฒนาคุณภาพสถานศึกษา และแหล่งเรียนรู้ใหม่

เป้าหมาย: สถานศึกษาของอาชีวศึกษามีมาตรฐานในด้านการจัดการเรียนการสอน ในระดับ ปวช., ปวส. และปริญญาตรี สายเทคโนโลยี หรือสายปฏิบัติการและเป็นแหล่งเรียนรู้ ของชุมชน โดยความร่วมมือทางวิชาการระหว่างหน่วยงาน สถานศึกษา สถานประกอบการทั้งภายในและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกย่องมาตรฐานสถานศึกษาของอาชีวศึกษาในด้านการจัดการเรียนการสอนในระดับ ปวช., ปวส. และปริญญาตรี สายเทคโนโลยี หรือสายปฏิบัติการและเพิ่มศักยภาพให้เป็นแหล่งเรียนรู้ วิชาชีพและฝึกอบรมวิชาชีพของชุมชน

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างและเครือข่ายการเรียนรู้

โครงการสำคัญ

1. โครงการส่งเสริมความร่วมมือการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานประกอบการ หน่วยงานภาครัฐและเอกชน
2. โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือและใช้ ทรัพยากรร่วมกัน
3. โครงการส่งเสริมความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายภายใต้ ข้อมูลและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาระบบการจัดการบริหาร

โครงการสำคัญ

1. โครงการบริหารจัดการ ตามเกณฑ์ คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมีธรรมาภิบาล โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศหรือการบริหารจัดการ
3. โครงการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในให้เชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายนอก
4. โครงการพัฒนาศูนย์วิทยบริการให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย

กลยุทธ์ที่ 3 ร่วมมือกับสถานประกอบการในการเปิดสอนระดับปวช., ปวส. และปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ

โครงการสำคัญ

1. โครงการร่วมมือกับสถานประกอบการในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนระดับปวช., ปวส. และปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ

กลยุทธ์ที่ 4 เร่งรัดการจัดเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ

โครงการสำคัญ

1. โครงการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ
2. โครงการจัดหาแหล่งสนับสนุนจากต่างประเทศ
3. โครงการพัฒนาและเพิ่มจำนวนบุคลากรให้เป็นที่ไปตามมาตรฐานของการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา

กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนานักวิจัยและนวัตกรรมอาชีวศึกษาภายใต้ความร่วมมือกับสถานประกอบการและชุมชน

โครงการสำคัญ

1. โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถานประกอบการด้านการวิจัย
2. โครงการผลิตผลงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อสนองตอบความต้องการของสถาน

ประกอบการและ ชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการระหว่างหน่วยงาน สถานศึกษาทั้งภายในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 1 เฝ้าระวังแสวงหาความร่วมมือทั้งในประเทศและต่างประเทศ

โครงการสำคัญ

1. โครงการศึกษาคู งานสถานประกอบการและสถานศึกษา ทั้งภายในและต่างประเทศ
2. โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้บุคลากรระหว่างหน่วยงาน สถานศึกษา ทั้งภายในและต่างประเทศ

3. โครงการแลกเปลี่ยนนักวิจัยระหว่างหน่วยงาน สถานศึกษา ทั้งภายในและต่างประเทศ

4. โครงการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาอาชีวศึกษา ทั้งภายในและต่างประเทศ

5. โครงการให้ทุนสัมมนาวิชาการ ประชุมวิชาการ

นโยบายที่ 4: การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่

เป้าหมาย: ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษามี ทักษะการบริหารอย่างมีคุณภาพโดยการมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการให้มี ประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพผู้บริหาร

โครงการสำคัญ

1. โครงการพัฒนาผู้บริหาร โดยฝึกประสบการณ์ จริง (On the job training)
2. โครงการฝึกอบรมวิชาการด้านการบริหารสถานศึกษา
3. โครงการฝึกอบรม ICT เพื่อการบริหาร

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ นวัตกรรม องค์ ความรู้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการ

โครงการสำคัญ

1. โครงการจัดการระบบข้อมูลเทคโนโลยี สารสนเทศในสถานศึกษาอาชีวศึกษา

กลยุทธ์ที่ 3 สนับสนุนให้มีการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการลงทุนทางการศึกษา

โครงการสำคัญ

1. โครงการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายรายหัวตามประเภทสาขาวิชา
2. โครงการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากร
3. โครงการการวิเคราะห์งบประมาณการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

การคิดใหม่ คือ การจัดองค์การยุคใหม่จะให้ความสำคัญต่อแนวคิด โดยเฉพาะการเสริมสร้างวิธีการคิดแบบใหม่ ๆ ของสมาชิกในองค์กรจากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญต่อการบริหารงาน ปัจจุบันศาสตร์ในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ยังถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายได้ฐานะเป็นผู้ปฏิบัติที่มีคุณภาพ ทั้งนี้จึงต้องเลือกคนดี มีความรู้ ความสามารถ เข้ามาปฏิบัติงานแนวคิดและงานวิชาการหลาย ๆ ด้าน แสดงให้เห็นว่าบุคลากรเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการบริหารองค์การ ซึ่งบุคลากรในองค์กรก็เปรียบเสมือนกับคนในสังคมที่จำเป็นต้องมีระบบการบริหารเพื่อให้อยู่ร่วมกัน ได้อย่างสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กรหรือสังคมนั้น ๆ การเป็นบุคลากรที่ดีขององค์การถือว่าเป็นอีกแง่มุมหนึ่งที่สำคัญของบุคลากรในเชิงพฤติกรรม ซึ่งทำให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์อย่างดีที่สุดประหยัดที่สุด และส่งเสริมประสิทธิภาพขององค์การมากที่สุดจุดมุ่งหมายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์การในอนาคตที่เป็นเสมือนเจตนารมณ์ขององค์การที่มีระดับความชัดเจนและความเฉพาะเจาะจงแตกต่างกันไปตามลำดับชั้น คือ วิทยาลัย ภารกิจหรือพันธกิจ เป้าประสงค์และวัตถุประสงค์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์การ โดยกำหนดถึงความจำเป็นที่บุคลากรจะต้องได้รับการพัฒนาเพื่อช่วยให้้องค์การบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้และสอดคล้องกับกลยุทธ์ขององค์การ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยทำการศึกษาในพื้นที่ชุมชนเขตเมืองพัทยา ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำนวน 42 ชุมชน มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 26,399 คน (ฝ่ายทะเบียนและบัตรประชาชน สำนักปลัดเมืองพัทยา, 2559) โดยผู้วิจัยกำหนดแนวทางการดำเนินการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือในการวิจัย การทดสอบเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

จากชุมชนในเขตเมืองพัทยา ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำนวน 42 ชุมชนดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3-1 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง (ฝ่ายทะเบียนและบัตรประชาชน สำนักปลัดเมืองพัทยา, 2559)

ลำดับที่	ชื่อชุมชน	จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎร (คน)
1	ซอย 6 ยศศักดิ์	226
2	เทพประสิทธิ์	356
3	โพธิ์สัมพันธ์	2,016
4	รุ่งเรือง	937
5	ลานโพธิ์	792
6	วัดบุญญ์กัญจนาราม	5,470
7	หนองพังแค	1,114
8	ร้อยหลัง	1,532
9	หนองตะแบก	1,087

ตารางที่ 3-1 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อชุมชน	จำนวนประชากรตามทะเบียน ราษฎร (คน)
10	เขาคาโล	376
11	หนองอ้อ	988
12	เขาน้อย	2,601
13	กระทิงลาย	1,276
14	วัดชัยมงคล	825
15	ตลาดเก่านาเกลือ	2,452
16	วัดช่องลม	803
17	หนองใหญ่บ้านบน	913
18	ซอย 5 ธานี	651
19	บ้านโรงไม้ซิด	2,555
20	ซอยกอไผ่	2,646
21	บ้านหัวทุ่ง	937
22	วัดธรรมสามัคคี	3,323
23	พิทยากลาง	1,478
24	ซอยไปรษณีย์	1,810
25	ต้นกระบก	529
26	ทัพพะยา	2,566
27	เกาะล้าน	2,797
28	วอล์คกิ้งสตรีท	835
29	เจริญสุขพัฒนา	805
30	บ้านเนินทางรถไฟ	443
31	บ้านกระบก 33	1,327
32	ชุมสาย	3,066
33	พิทยาใต้พัฒนา	1,365
34	ชัยพรวิถี	1,473
35	หนองใหญ่บ้านล่าง	835

ตารางที่ 3-1 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อชุมชน	จำนวนประชากรตามทะเบียน ราษฎร (คน)
36	พัทธาเหนือ	1,297
37	อรุโณทัย	2,135
38	ชัยพฤกษ์	1,446
39	มาบประคู่	1,417
40	แหลมราชเวช	2,048
41	บงกช	613
42	เพนียดช้าง	1,138
รวมจำนวนประชากร		63,299

ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธี Cluster sampling โดยใช้หน่วยการสุ่มตัวอย่างเขตพื้นที่ที่ตั้งอยู่ใกล้เคียงวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา จำนวน 2 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนเทพประสิทธิ์ และ ชุมชนกอไผ่

2. วิธีการสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Cluster sampling โดยใช้หน่วยการสุ่มตัวอย่างเขตพื้นที่ที่ตั้งอยู่ใกล้เคียงวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา จำนวน 2 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนเทพประสิทธิ์ และ ชุมชนกอไผ่

3. ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดการสุ่มตัวอย่างจากการจัดหาข้อมูลชุมชนด้านประชากรเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 จาก ฝ่ายทะเบียนและบัตรประชาชน สำนักปลัดเมืองพิทยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Cluster sampling โดยใช้หน่วยการสุ่มตัวอย่างเขตพื้นที่จากตารางประมาณค่ากลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970, p. 108) ได้กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร 2 ชุมชน จำนวน 521 คน

ตารางที่ 3-2 ประมาณค่ากลุ่มตัวอย่างของครูจี้และมอร์แกน

ลำดับที่	ชื่อชุมชน	จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง
1	เทพประสิทธิ์	356	186
3	กอไผ่	2,646	335
รวม		3,002	521

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กับผู้ที่มาใช้บริการวิชาการตามโครงการบริการวิชาการ วิชาชีพระบุชื่อของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา และนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาให้คะแนนตามน้ำหนักที่กำหนดไว้แล้วนำไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้บทบาทสาธารณชนในชุมชนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คือแบบสอบถามระดับการรับรู้บทบาทของสาธารณชนในชุมชนต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งถามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพในชุมชนและระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน และการรับรู้ ประกอบด้วย ทักษะคิด แรงจูงใจ ความพอใจ ประสิทธิภาพ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการรับรู้ของสาธารณชนในการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยใช้มาตราวัดแบบลิเคิร์ต (Likert's scale) โดยให้ค่าของคำตอบเป็น 5 ระดับ คือ

5 มากที่สุด หมายถึง มีระดับการรับรู้มากที่สุด

4 มาก หมายถึง มีระดับการรับรู้มาก

3 ปานกลาง หมายถึง มีระดับการรับรู้ปานกลาง

2 น้อย หมายถึง มีระดับการรับรู้ต่ำ

1 ไม่มี หมายถึง ไม่มีระดับการรับรู้

การแปลความหมายคะแนนระดับการรับรู้ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์ของเบสท์และคานัน (ประคอง กรรณสูต, 2542) โดยผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์แปลความหมายค่าคะแนน ออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย ระดับน้อยที่สุด ซึ่งมีค่า ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง ระดับการรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง ระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง ระดับการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ระดับการรับรู้อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ระดับการรับรู้อยู่ในระดับน้อยที่สุดหรือไม่มีการรับรู้เลย

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ของสาธารณชนต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่สร้างขึ้นตามกรอบงานวิจัยและเพื่อให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือได้ในทางวิชาการ ผู้วิจัยจึงได้ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามดังนี้

1. การทดสอบค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเสนอบริการที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องในเนื้อหาของแต่ละคำถาม

2. การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามทำการทดลองใช้กับกลุ่มประชากรในชุมชนใกล้เคียงจำนวน 30 ราย จากนั้นนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ Cronbach coefficients alpha แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Item-total correlation) ได้ค่าสหสัมพันธ์ (r) รายข้อของแบบสอบถาม 0.95

สถิติที่ใช้

ค่าความถี่ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ส่วนการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ตามสมมุติฐานว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้ค่าสถิติเปรียบเทียบ ที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยเรื่องการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีบทบาทการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอัครพญา โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตัวอย่างมาจำนวน 521 ชุด ผลจากการเก็บแบบสอบถาม จำนวน 521 ชุด พบว่ามีแบบสอบถามตอบกลับมาเป็นจำนวน 521 ชุด คิดเป็น 100 % มาทำการวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติและใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows (Statistical Package for Social Science) โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ตามสมมติฐานซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
n	แทน	จำนวนครู ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
F	แทน	ค่าสถิติ F-distribution
t	แทน	ค่าสถิติ t-distribution
p	แทน	ความน่าจะเป็น
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพในชุมชน ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอัครพญา

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการ

วิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยาจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพ ในชุมชนและระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพในชุมชน ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน

ตารางที่ 4-1 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	284	54.50
หญิง	237	45.50
รวม	521	100

จากตารางที่ 4-1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากที่สุด จำนวน 284 คน คิดเป็นร้อยละ 54.50 และเป็นเพศหญิง จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50

ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 20 ปี	163	31.30
21-30 ปี	255	48.90
31-40 ปี	92	17.70
มากกว่า 40 ปีขึ้นไป	11	2.10
รวม	521	100

จากตารางที่ 4-2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุช่วงระหว่าง 21-30 ปีมากที่สุดจำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 48.90 รองลงมาคืออายุน้อยกว่า 20 ปี จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 31.30 ลำดับถัดไปคือช่วงอายุ 31-40 ปี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 17.70 และอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.10

ตารางที่ 4-3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	30	5.80
มัธยมศึกษา	121	23.20
ปริญญาตรี	338	64.90
สูงกว่าปริญญาตรี	32	6.10
รวม	521	100

จากตารางที่ 4-3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 338 คน คิดเป็นร้อยละ 64.90 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 23.20 ลำดับถัดไปคือสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 6.10 และระดับประถมศึกษาจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80

ตารางที่ 4-4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5,000-10,000 บาท	243	46.60
10,001-20,000 บาท	134	25.70
20,001-30,000 บาท	134	25.70
สูงกว่า 30,000 บาท	10	1.90
รวม	521	100

จากตารางที่ 4-4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ อยู่ที่ 5,000-10,000 บาทจำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 46.60 ระดับรายได้ 10,001-20,000 บาทและ 20,001- 30,000 บาทจำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 25.70 ส่วนรายได้สูงกว่า 30,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90

ตารางที่ 4-5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพในชุมชน

สถานภาพในชุมชน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้นำชุมชน	30	5.80
ผู้ใหญ่บ้าน	30	5.80
ประชาชนทั่วไป	461	88.50
รวม	521	100

จากตารางที่ 4-5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพในชุมชนเป็นประชาชนทั่วไป จำนวน 461 คน คิดเป็นร้อยละ 88.50 ผู้นำชุมชนและผู้ใหญ่บ้านจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80

ตารางที่ 4-6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	107	20.50
1-3 ปี	71	13.60
4-6 ปี	131	25.10
6 ปีขึ้นไป	212	40.70
รวม	521	100

จากตารางที่ 4-6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน 6 ปีขึ้นไป จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 40.70 รองลงมาคือ 4-6 ปี จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 25.10 น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 และ 1-3 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 13.60

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา โดยรวมและรายด้าน

ตารางที่ 4-7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ การรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา โดยรวมและรายด้าน

บทบาทการบริการวิชาการของ วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา	(n = 521)		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1. ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนา ชุมชน	3.29	0.54	ปานกลาง	3
2. ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น	3.34	0.54	ปานกลาง	2
3. ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำ เทคโนโลยีสู่ชุมชน	3.46	0.60	ปานกลาง	1
รวม	3.36	0.51	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4-7 พบว่าระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้อันดับที่ 1 ($\bar{X} = 3.46$, SD = 0.60) ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน อันดับที่ 2 ($\bar{X} = 3.34$, SD = 0.54) และอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.29$, SD = 0.54) ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน

ตารางที่ 4-8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับระดับการรับรู้ของสาธารณชน
ในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอัครพัทยา ด้านการเป็น
แหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน

ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน	(n = 521)		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1. เป็นศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารด้านการประกอบอาชีพ	2.81	0.83	ปานกลาง	10
2. เป็นแหล่งการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการให้กับคนในชุมชน	3.06	1.03	ปานกลาง	9
3. เป็นที่ปรึกษาให้แก่ประชาชนในการจัดการโครงการ/ กิจกรรมต่าง ๆ	3.38	0.90	ปานกลาง	4
4. สามารถตอบปัญหาทางด้านอาชีพให้แก่ประชาชนที่สนใจ	3.36	0.88	ปานกลาง	5
5. การให้ความรู้เรื่องการประกอบอาชีพอย่างง่าย	3.15	0.97	ปานกลาง	7
6. มีการบริการข้อมูลด้านการประกอบอาชีพที่หลากหลาย	3.52	0.95	มาก	2
7. มีช่องทางการกระจายข้อมูลความรู้ด้านอาชีพ เช่น Web Site วารสาร ใบปลิว ป้ายโฆษณา	3.27	0.84	ปานกลาง	6
8. มีการจัดทำข้อมูลความรู้ทางวิชาการ/ วิชาชีพอย่างเป็นระบบ และประชาชนสามารถเข้าถึงได้	3.11	0.94	ปานกลาง	8
9. มีวิทยากรให้ความรู้ด้านอาชีพที่หลากหลายอาชีพ	3.73	0.75	มาก	1
10. จำนวนการบริการวิชาการ/วิชาชีพมีความเหมาะสม	3.46	0.95	ปานกลาง	3
รวม	3.29	0.54	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4-8 พบว่าระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอัครพัทยา ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่อันดับที่ 1

($\bar{x} = 3.75$, $SD = 0.75$) ได้แก่ มีวิทยากรให้ความรู้ด้านอาชีพที่หลากหลายอาชีพ อันดับที่ 2
 ($\bar{x} = 3.52$, $SD = 0.95$) ได้แก่ มีบริการข้อมูลด้านการประกอบอาชีพที่หลากหลาย และอันดับที่ 3
 ($\bar{x} = 3.46$, $SD = 0.95$) ได้แก่ จำนวนการบริการวิชาการ/วิชาชีพมีความเหมาะสม

ตารางที่ 4-9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับระดับการรับรู้ของสาธารณชน
 ในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา ด้านการอบรม
 หลักสูตรระยะสั้น

ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น	(n = 521)		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1. มีการอบรมเพื่อพัฒนาอาชีพตามสาขาวิชาชีพ	3.43	0.89	ปานกลาง	2
2. มีกาจัดสัมมนาวิชาการหรือจัดนิทรรศการเพื่อ เผยแพร่ความรู้ให้แก่ประชาชน	3.22	0.99	ปานกลาง	9
3. มีการจัดหลักสูตรการประกอบอาชีพระยะสั้น ให้แก่ประชาชนที่สนใจ	3.47	0.80	ปานกลาง	1
4. วิทยากรที่อบรมมีความรู้และความเชี่ยวชาญใน สาขาวิชาที่จัดอบรมอย่างดี	3.42	1.03	ปานกลาง	3
5. ข้อมูลที่นำมาเสนอมีความถูกต้องและทันสมัย	3.28	0.95	ปานกลาง	7
6. มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาหลักสูตร ที่จัดอบรม	3.11	0.77	ปานกลาง	10
7. มีอุปกรณ์และเครื่องมือที่ทันสมัยครบครัน	3.35	0.92	ปานกลาง	6
8. สถานที่ในการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นมี ความเหมาะสมการคมนาคมสะดวกแก่การเดินทาง	3.41	0.97	ปานกลาง	4
9. มีการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นตามความ ต้องการของชุมชน/ ประชาชน	3.40	0.66	ปานกลาง	5
10. หลักสูตรการอบรมอาชีพระยะสั้นสามารถเป็น ประโยชน์ต่อชุมชนและประชาชนได้	3.27	0.92	ปานกลาง	8
รวม	3.34	0.54	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4-9 พบว่าระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ อันดับแรก ($\bar{x} = 3.47$, $SD = 0.80$) ได้แก่ มีการจัดหลักสูตรการประกอบอาชีพระยะสั้นให้แก่ประชาชนที่สนใจ อันดับที่ 2 ($\bar{x} = 3.43$, $SD = 0.89$) ได้แก่ มีการอบรมเพื่อพัฒนาอาชีพตามสาขาวิชาชีพ และอันดับที่ 3 ($\bar{x} = 3.42$, $SD = 1.03$) ได้แก่ วิทยากรที่อบรมมีความรู้และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่จัดอบรมอย่างดี

ตารางที่ 4-10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน

ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน	(n = 521)		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1. มีการจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ	3.23	0.83	ปานกลาง	10
2. มีการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการทางโทรทัศน์ (เคเบิลทีวี)	3.39	0.82	ปานกลาง	8
3. มีการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการผ่านอินเทอร์เน็ต	3.38	0.89	ปานกลาง	9
4. มีการแลกเปลี่ยนความรู้ของคนในชุมชนและวิทยาลัย	3.41	0.88	ปานกลาง	6
5. มีการและเปลี่ยนวิทยากรระหว่างวิทยาลัยและชุมชน	3.49	0.92	ปานกลาง	4
6. Web site ของวิทยาลัยมีการจัดทำกรรวบรวมข้อมูลความรู้ต่าง ๆ เพื่อเป็นการเผยแพร่	3.50	1.01	ปานกลาง	3
7. มีการแจกเอกสาร เช่น ใบปลิว เมื่อมีการออกบริการวิชาการ	3.40	0.89	ปานกลาง	7
8. มีช่องทางติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยระหว่างวิทยาลัยและชุมชน	3.70	0.85	มาก	1

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน	(n = 521)		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	SD		
9. มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเผยแพร่ข้อมูล	3.57	0.89	มาก	2
10. ข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างง่าย	3.47	0.99	ปานกลาง	5
รวม	3.46	0.59	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4-10 พบว่าระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1 ($\bar{x} = 3.70$, $SD = 0.85$) ได้แก่ มีช่องทางการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยระหว่างวิทยาลัยและชุมชน อันดับที่ 2 ($\bar{x} = 3.70$, $SD = 0.85$) ได้แก่ มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเผยแพร่ข้อมูล และ อันดับที่ 3 ($\bar{x} = 3.50$, $SD = 1.01$) ได้แก่ Web Site ของวิทยาลัยมีการจัดทำกรรวบรวมข้อมูลความรู้ต่าง ๆ เพื่อเป็นการเผยแพร่

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมุติฐาน โดยใช้วิธีการ Independent thesis

สมมุติฐานที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งมีการรับรู้การให้บริการวิชาการที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยาจำแนกตามเพศ

บทบาทการให้บริการของวิทยาลัย	(n = 284)		(n = 237)		t	P
	เพศชาย		เพศหญิง			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน	3.24	0.55	3.33	0.50	1.76	0.79
2. ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น	3.26	0.56	3.41	0.49	3.23	0.11*
3. ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน	3.38	0.61	3.54	0.55	3.12	0.02*
รวมเฉลี่ย	3.29	0.54	3.43	0.45	2.94*	0.03

*p < .05

จากตารางที่ 4-11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา จำแนกตามเพศโดยใช้สถิติ t-test พบว่า ระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) โดยเพศหญิงจะมีระดับการรับรู้มากกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าเพศที่ต่างกันจะมีระดับการรับรู้ของสาธารณชนด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้นและด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน พบว่า แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ
บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา จำแนกตามอายุ

บทบาทการ ให้บริการ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านการเป็น แหล่งข้อมูลใน การพัฒนาชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	3	6.57	2.19	7.93*	0.00
	ภายในกลุ่ม	517	142	0.27		
	รวม	520	149.57			
2. ด้านการ อบรมหลักสูตร ระยะสั้น	ระหว่างกลุ่ม	3	6.71	2.23	8.09*	0.00
	ภายในกลุ่ม	517	142.93	0.27		
	รวม	520	149.64			
3. ด้านการ เผยแพร่ความรู้ และนำ เทคโนโลยีสู่ ชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	3	6.42	2.14	6.19*	0.00
	ภายในกลุ่ม	517	178.86	0.34		
	รวม	520	185.28			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	5.47	1.82	7.15*	0.00
	ภายในกลุ่ม	517	131.76	0.25		
	รวม	520	137.23			

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-12 แสดงการทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา จำแนกตามอายุในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าช่วงอายุที่แตกต่างกันมีผลให้ระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ในทุกด้าน และเพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ ผู้วิจัยจึงทดสอบโดยใช้วิธีการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี Sheffe ผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4-13 ถึง 4-15

ตารางที่ 4-13 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ
บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการ
พัฒนาชุมชน เป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ

ด้านการเป็นแหล่งข้อมูล		น้อยกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	มากกว่า 41 ปี
ในการพัฒนาชุมชน	\bar{X}	3.34	3.19	3.38	3.80
น้อยกว่า 20 ปี	3.34	-	0.15*	3.82	0.45
21-30 ปี	3.19	-	-	0.19*	0.60*
31-40 ปี	3.38	-	-	-	0.41
มากกว่า 41 ปี	3.80	-	-	-	-

*p < .05

จากตารางที่ 4-13 พบว่า สาธารณชนที่มีอายุของสาธารณชนที่มีมากกว่า 41 ปีมีค่าเฉลี่ย
ของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน มากกว่า
31-40 ปี และ 21-30 ปี รวมถึงน้อยกว่า 20 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า
ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-14 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ
บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น
เป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ

ด้านการอบรมหลักสูตร		น้อยกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	มากกว่า 41 ปี
ระยะสั้น	\bar{X}	3.31	3.28	3.44	4.00
น้อยกว่า 20 ปี	3.31	-	2.73	0.13	0.68*
21-30 ปี	3.28	-	-	0.16	0.71*
31-40 ปี	3.44	-	-	-	0.55*
มากกว่า 41 ปี	4.00	-	-	-	-

*p < .05

จากตารางที่ 4-14 พบว่า สาธารณชนที่มีอายุของสาธารณชนที่มีมากกว่า 41 ปี มีค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น มากกว่า 31-40 ปี และ 21-30 ปี รวมถึงน้อยกว่า 20 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่าไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-15 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชนเป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ

ด้านการเผยแพร่ความรู้ และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน	\bar{X}	น้อยกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	มากกว่า 41 ปี
น้อยกว่า 20 ปี	3.55	-	0.16*	0.16	0.44
21-30 ปี	3.38	-	-	0.88	0.61*
31-40 ปี	3.39	-	-	-	0.60*
มากกว่า 41 ปี	4.00	-	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-15 พบว่า สาธารณชนที่มีอายุของสาธารณชนที่มีมากกว่า 41 ปี มีค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน มากกว่า 31-40 ปี และ 21-30 ปี รวมถึงน้อยกว่า 20 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ
บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา จำแนกตามระดับการศึกษา

บทบาทการ ให้บริการ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านการเป็น แหล่งข้อมูลใน การพัฒนาชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	3	23.28	7.76	31.77*	0.00
	ภายในกลุ่ม	517	126.28	0.24		
	รวม	520	149.57			
2. ด้านการ อบรมหลักสูตร ระยะสั้น	ระหว่างกลุ่ม	3	31.26	10.42	45.51*	0.00
	ภายในกลุ่ม	517	118.38	0.22		
	รวม	520	149.64			
3. ด้านการ เผยแพร่ความรู้ และนำ เทคโนโลยีสู่ ชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	3	49.65	16.55	63.08*	0.00
	ภายในกลุ่ม	517	135.63	0.26		
	รวม	520	185.28			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	31.71	10.57	51.79*	0.00
	ภายในกลุ่ม	517	105.52	0.20		
	รวม	520	137.23			

*p < .05

จากตารางที่ 4-16 แสดงการทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา จำแนกตามระดับการศึกษาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลให้ระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ในทุกด้าน และเพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ ผู้วิจัยจึงทดสอบโดยใช้วิธีการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี Sheffe ผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4-16 ถึง 4-18

ตารางที่ 4-17 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน เป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ด้านการเป็นแหล่งข้อมูล ในการพัฒนาชุมชน	\bar{X}	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
		3.10	3.24	3.24	4.10
ประถมศึกษา	3.10	-	0.14	0.14	1.00*
มัธยมศึกษา	3.24	-	-	4.33	0.85*
ปริญญาตรี	3.24	-	-	-	0.86*
สูงกว่าปริญญาตรี	4.10	-	-	-	-

*p < .05

จากตารางที่ 4-17 พบว่า สาธารณชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน มากกว่าระดับปริญญาตรี มัธยมศึกษาและประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่าไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-18 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น เป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ด้านการอบรมหลักสูตร ระยะสั้น	\bar{X}	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
		2.63	3.22	3.37	4.00
ประถมศึกษา	2.63	-	0.58*	0.74*	1.37*
มัธยมศึกษา	3.22	-	-	0.15*	0.78*
ปริญญาตรี	3.37	-	-	-	0.63*
สูงกว่าปริญญาตรี	4.00	-	-	-	-

*p < .05

จากตารางที่ 4-18 พบว่า สาธารณชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น มากกว่าระดับปริญญาตรี มัธยมศึกษาและประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-19 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชนเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ด้านการเผยแพร่ความรู้ และนำเทคโนโลยีสู่ ชุมชน	\bar{X}	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
		2.80	3.39	3.43	4.51
ประถมศึกษา	2.80	-	0.59*	0.63*	1.71*
มัธยมศึกษา	3.39	-	-	3.81	1.12*
ปริญญาตรี	3.43	-	-	-	1.08*
สูงกว่าปริญญาตรี	4.51	-	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-19 พบว่า สาธารณชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน มากกว่าระดับปริญญาตรี มัธยมศึกษาและประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่าไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ
บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอัครพัทยา จำแนกตามรายได้

บทบาทการ ให้บริการ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านการเป็น แหล่งข้อมูลใน การพัฒนาชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	3	6.67	2.22	8.05*	0.00
	ภายในกลุ่ม	517	142.89	0.27		
	รวม	520	149.57			
2. ด้านการ อบรมหลักสูตร ระยะสั้น	ระหว่างกลุ่ม	3	8.46	2.82	10.33*	0.00
	ภายในกลุ่ม	517	141.18	0.27		
	รวม	520	149.64			
3. ด้านการ เผยแพร่ความรู้ และนำ เทคโนโลยีสู่ ชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	3	5.65	1.88	5.42*	0.01
	ภายในกลุ่ม	517	179.63	0.34		
	รวม	520	185.28			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	6.18	2.06	8.12*	0.00
	ภายในกลุ่ม	517	131.05	0.25		
	รวม	520	137.23			

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-20 แสดงการทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอัครพัทยา จำแนกตามรายได้ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ารายได้ที่แตกต่างกันมีผลให้ระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ในทุกด้าน และเพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ ผู้วิจัยจึงทดสอบโดยใช้วิธีการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี Sheffe ผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4-21 ถึง 4-23

ตารางที่ 4-21 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ
บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการ
พัฒนาชุมชน เป็นรายคู่ จำแนกตามรายได้

ด้านการเป็นแหล่งข้อมูล ในการพัฒนาชุมชน	\bar{X}	5,000-	10,001-	20,001-	สูงกว่า
		10,000	20,000	30,000	30,000
	\bar{X}	3.24	3.36	3.23	4.00
5,000-10,000	3.24	-	0.11	1.01	0.75*
10,001-20,000	3.36	-	-	0.12	0.63*
20,001-30,000	3.23	-	-	-	0.76*
สูงกว่า 30,000	4.00	-	-	-	-

*p < .05

จากตารางที่ 4-21 พบว่า สาธารณชนที่มีรายได้สูงกว่า 30,000 บาทมีค่าเฉลี่ยของระดับ
การรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน มากกว่า
20,001-30,000 บาท 10,001-20,000 บาท และ 5,000-10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < .05)
ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-22 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ
บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น
เป็นรายคู่ จำแนกตามรายได้

ด้านอบรมหลักสูตรระยะ สั้น	\bar{X}	5,000-	10,001-	20,001-	สูงกว่า
		10,000	20,000	30,000	30,000
	\bar{X}	3.21	3.48	3.36	3.80
5,000-10,000	3.21	-	0.26*	0.15	0.58*
10,001-20,000	3.48	-	-	0.11	0.31
20,001-30,000	3.36	-	-	-	0.43
สูงกว่า 30,000	3.80	-	-	-	-

*p < .05

จากตารางที่ 4-22 พบว่า สาธารณชนที่มีรายได้สูงกว่า 30,000 บาทมีค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น มากกว่า 20,001-30,000 บาท 10,001-20,000 บาทและ 5,000-10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-23 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอัครพัทยา ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน เป็นรายคู่ จำแนกตามรายได้

ด้านอบรมหลักสูตรระยะสั้น	\bar{X}	5,000-10,000	10,001-20,000	20,001-30,000	สูงกว่า 30,000
		3.39	3.58	3.39	3.90
5,000-10,000	3.39		0.192*	2.28	0.50
10,001-20,000	3.58			0.19	0.31
20,001-30,000	3.39				0.50
สูงกว่า 30,000	3.90				

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-23 พบว่า สาธารณชนที่มีรายได้สูงกว่า 30,000 บาทมีค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน มากกว่า 20,001-30,000 บาท 10,001-20,000 บาทและ 5,000-10,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการ
บริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา จำแนกตามสถานภาพในชุมชน

บทบาทการ ให้บริการ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านการเป็น แหล่งข้อมูลใน การพัฒนาชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	2	9.06	4.53	16.71*	0.00
	ภายในกลุ่ม	518	140.50	0.27		
	รวม	520	149.57			
2. ด้านการ อบรมหลักสูตร ระยะสั้น	ระหว่างกลุ่ม	2	24.401	12.20	50.46*	0.00
	ภายในกลุ่ม	518	125.24	0.24		
	รวม	520	149.64			
3. ด้านการ เผยแพร่ความรู้ และนำ เทคโนโลยีสู่ ชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	2	30.47	15.23	50.97*	0.00
	ภายในกลุ่ม	518	154.81	0.29		
	รวม	520	185.28			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	19.89	9.94	43.91*	0.00
	ภายในกลุ่ม	518	0.22			
	รวม	520	137.23			

*p < .05

จากตารางที่ 4-24 แสดงการทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนใน
ชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา จำแนกตามสถานภาพในชุมชน
ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
สถานภาพที่แตกต่างกันมีผลให้ระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ในทุกด้าน และเพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่
ผู้วิจัยจึงทดสอบโดยใช้วิธีการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี Sheffe ผลการทดสอบแสดงดังตารางที่
4-25 ถึง 4-27

ตารางที่ 4-25 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน เป็นรายคู่ จำแนกตามสถานภาพในชุมชน

ด้านการเป็นแหล่งข้อมูล		ผู้นำชุมชน	ผู้ใหญ่บ้าน	ประชาชนทั่วไป	อื่น ๆ
ในการพัฒนาชุมชน	\bar{X}	2.76	3.20	3.32	-
ผู้นำชุมชน	2.76	-	0.43*	0.55*	-
ผู้ใหญ่บ้าน	3.20	-	-	0.12	-
ประชาชนทั่วไป	3.32	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-	-	-

*p < .05

จากตารางที่ 4-25 พบว่า สาธารณชนที่มีเป็นประชาชนทั่วไป มีค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชนมากกว่า ผู้ใหญ่บ้านและผู้นำชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-26 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น เป็นรายคู่ จำแนกตามสถานภาพในชุมชน

ด้านการอบรมหลักสูตร		ผู้นำชุมชน	ผู้ใหญ่บ้าน	ประชาชนทั่วไป	อื่น ๆ
ระยะสั้น	\bar{X}	2.56	2.96	3.41	-
ผู้นำชุมชน	2.56	-	0.40*	0.84*	-
ผู้ใหญ่บ้าน	2.96	-	-	0.44*	-
ประชาชนทั่วไป	3.41	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-	-	-

*p < .05

จากตารางที่ 4-26 พบว่า สาธารณชนที่มีเป็นประชาชนทั่วไป มีค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้นมากกว่า ผู้ใหญ่บ้านและผู้นำชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-27 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชนเป็นรายคู่ จำแนกตามสถานภาพในชุมชน

ด้านการอบรมหลักสูตร		ผู้นำชุมชน	ผู้ใหญ่บ้าน	ประชาชนทั่วไป	อื่น ๆ
ระยะสั้น	\bar{X}	2.60	3.03	3.53	-
ผู้นำชุมชน	2.60	-	0.43*	0.93*	-
ผู้ใหญ่บ้าน	3.03	-	-	0.50*	-
ประชาชนทั่วไป	3.53	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-27 พบว่า สาธารณชนที่มีเป็นประชาชนทั่วไป มีค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชนมากกว่า ผู้ใหญ่บ้านและผู้นำชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน

บทบาทการให้บริการ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p	
1. ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	3	15.97	5.32	20.60*	0.00	
	ภายในกลุ่ม	517	133.60	0.25			
	รวม	520	149.57				
	2. ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น	ระหว่างกลุ่ม	3	44.23	14.74	72.32*	0.00
		ภายในกลุ่ม	517	105.40	0.20		
		รวม	520	149.64			
3. ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	3	45.80	15.26	56.58*	0.00	
	ภายในกลุ่ม	517	139.48	0.27			
	รวม	520	185.28				
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	32.39	10.79	53.24*	0.00	
	ภายในกลุ่ม	517	104.84	0.20			
	รวม	520	137.23				

*p < .05

จากตารางที่ 4-28 แสดงการทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนที่แตกต่างกันมีผลให้ระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ในทุกด้าน และเพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ ผู้วิจัยจึงทดสอบโดยใช้วิธีการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี Sheffe ผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4-29 ถึง 4-31

ตารางที่ 4-29 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน เป็นรายคู่ จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน

ด้านการเป็นแหล่งข้อมูล ในการพัฒนาชุมชน	\bar{X}	น้อยกว่า 1 ปี	1-3 ปี	3-6 ปี	6 ปีขึ้นไป
		3.59	3.06	3.15	3.28
น้อยกว่า 1 ปี	3.59	-	0.52*	0.44*	0.31*
1-3 ปี	3.06	-	-	0.81	0.21
3-6 ปี	3.15	-	-	-	0.12
6 ปีขึ้นไป	3.28	-	-	-	-

*p < .05

จากตารางที่ 4-29 พบว่า สาธารณชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน 6 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชนมากกว่า 3-6 ปี 1-3 ปีและน้อยกว่า 1 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่าไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-30 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น เป็นรายคู่ จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน

ด้านการเป็น แหล่งข้อมูลในการ พัฒนาชุมชน	\bar{X}	น้อยกว่า 1 ปี	1-3 ปี	3-6 ปี	6 ปีขึ้นไป
		3.75	2.74	3.29	3.34
น้อยกว่า 1 ปี	3.75	-	1.01*	0.45*	0.41*
1-3 ปี	2.74	-	-	0.55*	0.60*
3-6 ปี	3.29	-	-	-	0.45
6 ปีขึ้นไป	3.34	-	-	-	-

*p < .05

จากตารางที่ 4-30 พบว่า สาธารณชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน 6 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้นมากกว่า 3-6 ปี 1-3 ปี และน้อยกว่า 1 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่าไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-31 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพิทยา ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชนเป็นรายคู่ จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน

ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน	\bar{X}	น้อยกว่า 1 ปี	1-3 ปี	3-6 ปี	6 ปีขึ้นไป
น้อยกว่า 1 ปี	3.98	-	0.93*	0.70*	0.54*
1-3 ปี	3.04	-	-	0.23*	0.39*
3-6 ปี	3.27	-	-	-	0.16
6 ปีขึ้นไป	3.43	-	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-31 พบว่า สาธารณชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน 6 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชนมากกว่า 3-6 ปี 1-3 ปีและน้อยกว่า 1 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่าไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพทยา ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณชุมชนเทพประสิทธิ์ ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นพื้นที่ที่วิทยาลัยได้มีการให้บริการวิชาการในหลากหลายด้าน อีกทั้งยังเป็นพื้นที่หนึ่งที่อยู่ในเขตการให้บริการวิชาการตามโครงการการบริการวิชาการสู่ชุมชนของวิทยาลัยอีกด้วย จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรเมืองพัทยาทั้งสิ้น 26,339 คน (ฝ่ายทะเบียนและบัตรประชาชนสำนักปลัดเมืองพัทยา, 2559) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากตารางประมาณค่ากลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970, p 108) ได้กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนในเขตชุมชนเมืองพัทยา 521 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS of Windows) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบ (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพทยา ผู้วิจัยสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพทยา จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานปรากฏผลดังนี้

1.1 การรับรู้สาธารณชนในชุมชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพทยา จำแนกตามเพศ แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 284 คน คิดเป็นร้อยละ 54.50 เพศหญิงจำนวน 284 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50

1.2 การรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพทยา จำแนกตามอายุ แบ่งเป็น อายุน้อยกว่า 20 ปี จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 31.30 อายุ 21-30 ปี จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 48.90 อายุ 31-40 ปี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 17.70 อายุมากกว่า 41 ปีขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1

1.3 การรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา จำแนกตามระดับการศึกษา แบ่งเป็น ระดับประถมศึกษา จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80 ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 23.20 ระดับปริญญาตรี จำนวน 338 คน คิดเป็นร้อยละ 64.90 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 6.10

1.4 การรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา จำแนกตามรายได้ แบ่งเป็น รายได้ 5,000-10,000 บาท จำนวน 243 คิดเป็นร้อยละ 46.60 รายได้ 10,001-20,000 บาท รายได้ 20,001-30,000 บาท และ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 25.70 รายได้สูงกว่า 30,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90

1.5 การรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา จำแนกตามสถานภาพในชุมชน แบ่งเป็น ผู้นำชุมชน และผู้ใหญ่บ้าน เท่ากัน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80 ประชาชนทั่วไป จำนวน 461 คน คิดเป็นร้อยละ 88.50

1.6 การรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน แบ่งเป็น น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 ระยะเวลา 1-3 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 13.60 ระยะเวลา 3-6 ปี จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 25.10 ระยะเวลา 6 ปีขึ้นไป จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 40.70

2. ระดับการเรียนรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น และด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน

3. เปรียบเทียบ ระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพในชุมชน ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) โดยเพศหญิงจะมีระดับการรับรู้มากกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าเพศที่ต่างกันจะมีระดับการรับรู้ของสาธารณชนด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้นและด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน พบว่าไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา การรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา ผู้วิจัยมีประเด็นที่น่าสนใจ ซึ่งนำมาอภิปรายดังนี้

จากการศึกษาพบว่า ระดับการเรียนรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น และด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน โดยด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีไปสู่ชุมชน ได้คะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ในเรื่องของการมีช่องทางการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยระหว่างวิทยาลัยและชุมชนโดยวิทยาลัยเน้นช่องทางสารสนเทศในการเผยแพร่ข้อมูลและประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ให้แก่ชุมชนได้รับรู้ เช่น ทาง Web Site, Face Book, ไลน์, โทรทัศน์ (เคเบิลทีวี), วิทยุชุมชน และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ส่วนด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น ได้คะแนนเฉลี่ยรองลงมา เนื่องจากวิทยาลัยมีการจัดหลักสูตรการประกอบอาชีพระยะสั้นให้แก่ประชาชนที่สนใจ โดยมีการสำรวจความต้องการของชุมชน ประชาชนในการจัดอบรมเพื่อพัฒนาอาชีพตามสาขาวิชาชีพ ที่วิทยาลัยเปิดทำการเรียนการสอน อาทิ สาขาการบัญชี สาขาคอมพิวเตอร์ สาขาการตลาด สาขาการจัดการ โลจิสติกส์ สาขาการโรงแรม สาขาช่างยนต์ สาขาช่างไฟฟ้าและสาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งทุกสาขาวิชาจะต้องจัดโครงการอบรมหลักสูตรฝึกอาชีพระยะสั้นให้ตรงตามความต้องการของสังคม ชุมชน ประชาชน ส่วนด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน ในเรื่องการมีวิทยากรให้ความรู้ด้านอาชีพที่หลากหลายอาชีพ เนื่องจากวิทยาลัย เป็นวิทยาลัยที่เปิดสอนในสาขาอาชีพเพราะฉะนั้นหลักสูตรที่จัดให้ผู้เรียนจึงเน้นในเรื่องของทักษะเพื่อประกอบอาชีพ จริง และอาจารย์/วิทยากรที่ให้ความรู้ก็ต้องมีความรู้ตรงสาขาอาชีพที่สังกัด จึงสามารถเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่สังคม ชุมชน ประชาชนได้อย่างตรงตามความต้องการ เพราะสถาบันการศึกษาถือเป็นหน่วยงานของภาครัฐหรือในกำกับของรัฐมีหน้าที่หลักคือ การให้บริการประชาชนในด้านต่าง ๆ จำเป็นต้องปรับบทบาทการทำงานไปด้วยรวมถึงวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา ได้ตระหนักในการบริการวิชาการแก่สาธารณชน สังคมและประเทศชาติในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดและเชี่ยวชาญ คือด้านการฝึกอาชีพเพราะเป็นสถานบันการศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษา มีศักยภาพที่จะเป็นอ้างอิงทางวิชาการ ทำงานเพื่อสนองความต้องการของสังคม ชุมชน สร้างสรรค์และพัฒนาความรู้ ชี้นำแนวทางที่ถูกต้องมาผสมผสานกับประสบการณ์ทางด้านการประกอบอาชีพอย่างยั่งยืน ตลอดจนความเข้มแข็งของชุมชนประเทศชาติและนานาชาติรวมถึงการบริการวิชาการที่มีค่าตอบแทนและวิชาการแบบให้เปล่า (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2549) ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของเกษกนก

ศศิบริยศ (2558) ได้ศึกษาการรับรู้คุณภาพการให้บริการและคุณค่าที่รับรู้ส่งผลต่อความภักดีของผู้มาใช้บริการคลินิกผิวหนังและความงามของประชาชนในเขตจังหวัดชลบุรี พบว่า การรับรู้คุณภาพการให้บริการ คุณค่าที่เข้ารับบริการและความภักดีต่อการใช้บริการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งส่งผลต่อความภักดีของผู้มาใช้บริการคลินิกผิวหนังและความงาม

ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพในชุมชน ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) โดยเพศหญิงจะมีระดับการรับรู้มากกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เพศที่ต่างกันจะมีระดับการรับรู้ของสาธารณชนด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้นและด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน พบว่า ไม่แตกต่างกัน โดยจำแนกดังนี้

การรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา จำแนกตามเพศ พบว่า ระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) โดยเพศหญิงจะมีระดับการรับรู้มากกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เพศที่ต่างกันจะมีระดับการรับรู้ของสาธารณชนด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้นและด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ตรงกับงานวิจัยของ วิมลรัตน์ หงส์ทอง (2555) ได้ศึกษาการคาดหวังและการรับรู้คุณภาพการให้บริการลูกค้าธนาคารออมสิน สาขาวัชรพล พบว่า ผู้ใช้บริการที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกันมีการรับรู้คุณภาพการให้บริการที่ไม่แตกต่างกัน

การรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา จำแนกตามอายุในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าช่วงอายุที่ต่างกันมีผลให้ระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการเผยแพร่ความรู้และนำ เทคโนโลยีสู่ชุมชน รองลงมาคือด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน และด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพนิดา วัชรรังสี (2556) ได้ศึกษาการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตถนนทพบุรี พบว่าการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตถนนทพบุรี มีความเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และจำแนกตามอายุ พบว่าความแตกต่างทางด้านอายุ มีผลต่อ

การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา

การรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยี อักษรพัทยา จำแนกตามระดับการศึกษาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลให้ระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ในทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการนำความรู้และเทคโนโลยีไปสู่ชุมชน ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้นและด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน

การรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยี อักษรพัทยา จำแนกตามรายได้ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ารายได้ที่แตกต่างกันมีผลให้ระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ในทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น ด้านการนำความรู้และเทคโนโลยีไปสู่ชุมชน และด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน

การรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยี อักษรพัทยา จำแนกตามสถานภาพในชุมชน ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สถานภาพที่แตกต่างกันมีผลให้ระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ในทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น และด้านการนำความรู้และเทคโนโลยีไปสู่ชุมชน

การรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยี อักษรพัทยา จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนที่แตกต่างกันมีผลให้ระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ในทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น ด้านการนำความรู้และเทคโนโลยีไปสู่ชุมชนและด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการจัดกิจกรรมการบริการวิชาการที่หลากหลายอาชีพตามต้องการของชุมชน สังคม ประชาชน เพื่อให้ตรงกับความต้องการมากที่สุด
2. การจัดกิจกรรมควรมีช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม เช่น จัดกิจกรรมการบริการวิชาการตามโอกาสสำคัญ หรือวันสำคัญ
3. ควรมีการกระจายกิจกรรมการบริการวิชาการในหลาย ๆ สถานที่ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้ผู้รับบริการ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้การบริการวิชาการของสาธารณชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา
2. ควรศึกษารูปการรับรู้แบบของการบริการวิชาการของสาธารณชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา

บรรณานุกรม

- กัญญา สุวรรณแสง. (2544). *กระบวนการเรียนรู้จิตวิทยาทั่วไป*. ม.ป.ท.
- เกษกนก ศศิบรรยศ. (2558). *การรับรู้คุณภาพการให้บริการและคุณค่าที่รับรู้ส่งผลต่อความภักดีของผู้มาใช้บริการคลินิกผิวหนังและความงามของประชาชนในเขตจังหวัดชลบุรี*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- จรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์. (2552). *การบริหารการศึกษาเชิงรุก 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้*. สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 12 ยะลา. กรุงเทพฯ: สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- จรี สายจันเจียม. (2550). *บทบาทของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ดที่มีต่อการเผยแพร่พุทธศาสนาแก่ประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด*. สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ทรงศักดิ์ ศรีภาพสินธุ์, นิ่มนวล ศรีจาด และชาติรี นนทศักดิ์. (2541). *การบริการวิชาการแก่สังคมกรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคามและ Indiana University Kokomo*. ม.ป.ท.
- ปัญญา ฉายะจินดาวงศ์และรัชนีภูตระกูล. (2549). *ธรรมาภิบาล(Good Governance) กับสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- วิจิตร ศรีสอาน. (2537). *ทิศทางการพัฒนาพัฒนาอุดมศึกษาไทยใน 10 ปี ข้างหน้า*. ใน *เอกสารการประชุมสัมมนาทางวิชาการระดับชาติ เรื่องการอุดมศึกษาไทยใน 10 ปีข้างหน้า*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- วิมลรัตน์ หงส์ทอง. (2555). *ความคาดหวังและการรับรู้คุณภาพการให้บริการลูกค้าธนาคารออมสินสาขาวัชรพล*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทั่วไป, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สิทธิโชค วรรณสันติกุล. (2546). *จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและการประยุกต์*. กรุงเทพฯ: เม็ดทรายเพ็ญตั้ง.
- สุชาติ วัฒนชัย. (2548). *การบริการวิชาการแก่สังคมกับการประกันคุณภาพ*. *วารสารการประกันคุณภาพ*, 6(2).
- สุปราณี สนธิรัตน์ และคณะ. (2545). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. *แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานนโยบายแผนและมาตรฐานการศึกษาศาสนาวัฒนธรรม.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2549). *ผลประเมินสถานศึกษาระดับขั้นพื้นฐานรอบแรก (พ.ศ.2544-2548) เขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 1,062 แห่ง*. ม.ป.ท. (เอกสารสำเนา).
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). *ข้อเสนอปฏิรูปการศึกษาในศตวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561)*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- เสถียร ศรีบุญเรือง. (2552). *รายงานประเมินผลความร่วมมือร่วมจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- Assael, H. (1998). *Consumer behavior and marketing action*. Ohio: South Western.
- Fill, C. (1995). *Marketing communications frameworks, Theories and application*. Englewood Cliffs: Prentice Hall.
- Kast, F. E., & Rosenzweig, J. E. (1985). *Organization and management* (4th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). *Stratified random sampling*. New York: Harper & Row.
- Robbins, S. P. (2003). *Organization behavior* (10th ed.). New Jersey: Upper Saddle River, Pearson Education.
- Schiffman, L. G., & Kanuk, L. L. (1987). *Consumer Behavior* (3rd ed.). New Jersey: Prentice-Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการศึกษาคุณค่าเรื่องการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีบทบาท
การบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามมุ่งวัดการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการ
คำตอบของท่านจึงไม่มีผิดหรือถูกเพราะการรับรู้ของแต่ละคนย่อมแตกต่างกัน
2. คำตอบของท่านไม่เป็นภัยกับตัวท่านแต่อย่างใด แต่จะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุง
การปฏิบัติงานของวิทยาลัย
3. ผู้ทำวิจัยจะรักษาคำตอบของท่านไว้เป็นความลับและจะนำไปรวมกับของคนอื่น ๆ
เพื่อศึกษาข้อมูลการรับรู้โดยส่วนรวม
4. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบ

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับตัวท่าน

1. เพศ
 - ชาย
 - หญิง
2. อายุ
 - น้อยกว่า 20 ปี
 - 20-30 ปี
 - 31-40 ปี
 - มากกว่า 50 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา
 - ประถมศึกษา
 - มัธยมศึกษา
 - ปริญญาตรี
 - สูงกว่าปริญญาตรี

4. รายได้

- 5,000-10,000
- 10,001-20,000
- 20,001-30,000
- สูงกว่า 30,000 บาท

5. สถานภาพในชุมชน

- ผู้นำชุมชน
- ผู้ใหญ่บ้าน
- ประชาชนทั่วไป
- อื่น ๆ

6. ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน

- น้อยกว่า 1 ปี
- 1-3 ปี
- 3-6 ปี
- 6 ปีขึ้นไป

7. การรับรู้ของผู้ใช้บริการต่อการบริการวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา

- ทักษะคิด
- แรงจูงใจ
- ความพอใจ
- ประสิทธิภาพ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับระดับการรับรู้ของสาธารณชนในชุมชนที่มีต่อการบริการวิชาการ
คำชี้แจง โปรดกรณณาเขียนเครื่องหมาย \surd ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
มากที่สุด

ข้อ	บทบาทการบริการวิชาการของ วิทยาลัยเทคโนโลยีอัครพัทยา	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		ไม่ รับรู้	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	
ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน							
1	เป็นศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารด้าน การประกอบอาชีพ						
2	เป็นแหล่งการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ ให้กับคนในชุมชน						
3	เป็นที่ปรึกษาให้แก่ประชาชนใน การจัดทำโครงการ/ กิจกรรมต่าง ๆ						
4	สามารถตอบปัญหาทางด้านอาชีพ ให้แก่ประชาชนที่สนใจ						
5	การให้ความรู้เรื่องการประกอบ อาชีพอย่างง่าย						
6	มีการบริการข้อมูลด้านการ ประกอบอาชีพที่หลากหลาย						
7	มีช่องทางการกระจายข้อมูลความรู้ ด้านอาชีพ เช่น Web Site วารสาร ใบปลิว ป้ายโฆษณา						
8	มีการจัดทำข้อมูลความรู้ทาง วิชาการ/วิชาชีพอย่างเป็นระบบและ ประชาชนสามารถเข้าถึงได้						
9	มีวิทยากรให้ความรู้ด้านอาชีพที่ หลากหลายอาชีพ						
10	จำนวนการบริการวิชาการ/วิชาชีพ มีความเหมาะสม						

ข้อ	บทบาทการบริการวิชาการของ วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		ไม่ รับรู้	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	
ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น							
11	มีการอบรมเพื่อพัฒนาอาชีพตาม สาขาวิชาชีพ						
12	มีการจัดสัมมนาวิชาการหรือจัด นิทรรศการเพื่อเผยแพร่ความรู้ ทางด้านให้แก่ประชาชน						
13	มีการจัดหลักสูตรการประกอบ อาชีพระยะสั้นให้แก่ประชาชนที่ สนใจ						
14	วิทยากรที่อบรมมีความรู้และความ เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่จัดอบรม อย่างดี						
15	ข้อมูลที่น่าสนใจมีความถูกต้อง และทันสมัย						
16	มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ เนื้อหาหลักสูตรที่จัดอบรม						
17	มีอุปกรณ์และเครื่องมือที่ทันสมัย ครบครัน						
18	สถานที่ในการจัดอบรมหลักสูตร ระยะสั้นมีความเหมาะสมการ คมนาคมสะดวกแก่การเดินทาง						
19	มีการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น ตามความต้องการของชุมชน/ ประชาชน						
20	หลักสูตรอบรมอาชีพระยะสั้น สามารถเป็นประโยชน์ต่อชุมชน และประชาชนได้						

ข้อ	บทบาทการบริการวิชาการของ วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรพัทยา	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		ไม่ รับรู้	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	
ด้านการเผยแพร่ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน							
21	มีการจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ						
22	มีการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ ทางโทรทัศน์ (เคเบิลทีวี)						
23	มีการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ ผ่านอินเทอร์เน็ต						
24	มีการแลกเปลี่ยนความรู้ของคนใน ชุมชนและวิทยาลัย						
25	มีการแลกเปลี่ยนวิทยากรระหว่าง วิทยาลัยและชุมชน						
26	Web Site ของวิทยาลัยมีการจัดทำ การรวบรวมข้อมูลความรู้ต่าง ๆ เพื่อเป็นการเผยแพร่						
27	มีการแจกเอกสาร เช่น ใบปลิว เมื่อ มีการออกบริการวิชาการ						
28	มีช่องการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย ระหว่างวิทยาลัยและชุมชน						
29	มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการ เผยแพร่ข้อมูล						
30	ข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ประชาชน สามารถเข้าถึงให้อย่างง่าย						

ข้อเสนอแนะ/ ข้อคิดเห็น (โปรดแสดงความคิดเห็นโดยเสรี)

.....

.....

.....

ขอขอบคุณอย่างสูงในความกรุณาตอบแบบสอบถาม

นางสาวแพรวพรรณ ถาวรสกุลรัตน์

นิสิตหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาการจัดการสาธารณะ

มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาคผนวก ข
การตรวจอักษรวิสุทธิ

Plagiarism Checking Report

Created on Apr 9, 2017 at 21:20 PM

[Print Report](#)

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
447005	Apr 9, 2017 at 21:20 PM	57710362@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	1.docx	Completed	0.00%

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No.	Title	Author(s)	Source	Similarity Index

Match Details

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
------------------------------	------------------------------

Done Internet No items are being blocked on this page

Plagiarism Checking Report

Created on Apr 9, 2017 at 21:22 PM

Print Report

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
447006	Apr 9, 2017 at 21:22 PM	57710362@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่ 2.docx	Completed	1.70 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR (S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
1	การศึกษากระบวนการแพทย์ฉุกเฉินตามการรับรู้ของอาสาสมัครกู้ชีพฉุกเฉินเบื้องต้น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี, A study of emergency medical services system as perceived by first responders, Muangl district, Sakon Nakhon Province	เมธาวิณี ขุนทอง	มหาวิทยาลัยบูรพา	0.91 %
2	การศึกษาวิธีชีวิตและการใช้การศึกษาตลอดชีวิตเพื่อการพัฒนาชุมชนของชาวบ้านชุมชนบ้านคำบง ตำบลป่าหวาย อำเภอคลองคำใต้ จังหวัดพิจิตร, A Study of the Way of Life and the Use of Life-Long Education for Community Development to the Locals at Ban Khabong Community, Pa S	ณรงค์ชัย สมศรี	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	0.79 %
No.	Title	Author(s)	Source	Similarity Index

Match Details

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
การรับรู้ของอาสาสมัครกู้ชีพฉุกเฉินเบื้องต้นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี, A study of emergency medical services system as perceived by first responders, Muangl district, Sakon Nakhon Province	การศึกษาวิธีชีวิตและการใช้การศึกษาตลอดชีวิตเพื่อการพัฒนาชุมชนของชาวบ้านชุมชนบ้านคำบง ตำบลป่าหวาย อำเภอคลองคำใต้ จังหวัดพิจิตร, A Study of the Way of Life and the Use of Life-Long Education for Community Development to the Locals at Ban Khabong Community, Pa S

Plagiarism Checking Report

Created on Apr 9, 2017 at 21:24 PM

[Print Report](#)

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
447010	Apr 9, 2017 at 21:24 PM	57710362@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่ 3.docx	Completed	0.00%

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No.	Title	Author(s)	Source	Similarity Index

Match Details

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
------------------------------	------------------------------

Done Internet 100%

Plagiarism Checking Report

Created on Apr 9, 2017 at 21:25 PM

[Print Report](#)

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
447012	Apr 9, 2017 at 21:25 PM	57710362@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่ 4.docx	Completed	0.00%

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No.	Title	Author(s)	Source	Similarity Index

Match Details

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
------------------------------	------------------------------

Plagiarism Checking Report

Created on Apr 9, 2017 at 21:26 PM

[Print Report](#)

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
447014	Apr 9, 2017 at 21:26 PM	57710362@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	ตอนที่ 5.docx	Completed	0.00%

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No.	Title	Author(s)	Source	Similarity Index

Match Details

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
------------------------------	------------------------------

Done Internet 200%

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ แพรวพรรณ ถาวรสุกรัตน์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

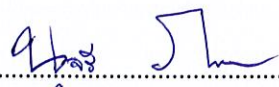
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร.ชนิสรา แก้วสุวรรณค์)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(ดร.ชนิสรา แก้วสุวรรณค์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อิสระ สุวรรณบดิน)

..... กรรมการ
(ดร.นุจรี ภาคาสัตย์)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

วันที่.....เดือน พ.ศ. 2560